

Nr. 3 - 2018

TOLLER BLADET

Tollerdays 2018

Nose Work - Brug næsen

DCH - som skabt til tollerene

TOLLERBLADET

NR. 3/2018 · 19. årgang
ISSN 1601-5266

Tollerbladet udgives af

Dansk Nova Scotia Duck Tolling Retriever
Klub - specialklub under DKK

Ansv. red.

Marianne Kolind

Redaktion: Ea Holmquist Jakobsen

E-mail: blad@tollerklubben.dk

Produktion

Aalborg Produktionsskole/Medie

Deadline næste blad

20. august 2018

Næste blad

Ca. 10. oktober 2018

Forsidebillede

Mariendals Rednose Snooki Atka og
Camilla Johannesen.

Fotograf: Johanna Allanach

Materialer

Materialer til bladet sendes til:
blad@tollerklubben.dk

Ikke-digitale materialer returneres ikke.

Billedmateriale til bladet leveres i bedst mulige originalformat.

Billeder skal sendes som separate filer.

Bankkonto

Reg.nr.: 7046

Kontonr: 0128849

IBAN-number: DK3670460000128849

BIC-address (SWIFT-address): SYBKDK22

Oplag: 400

Tryk: Vestergaards A/S

Leder

Sidder nu i sommervarmen og tænker over, hvad det er, der skal stå i lederen til årets Tollerblad nr. 3.

Netop som Tollerdays 2018 overstået, og den sidste hånd med regnskaberne mm. er godt i gang, tikker næste prøve ind. Jagtprøven i Auning den 26.5, og lige om hjørnet ligger så en dobbelt jagtprøve i Karup/ Skive. Knæk og bræk til alle, som skal deltage.

Tollerdays 2018 blev afviklet i det smukkeste forårsvejr, med bøgen der stod i sin spæde nyudsprungne lysegrønne dragt. Vejruderne var på arrangørens side denne weekend, fantastisk. Alle dagene blev afviklet i en god tone, flot arrangement, smukke omgivelser og god mad. Hvad kunne man så mere ønske sig???

Jeg kunne godt have ønsket, at der var flere deltagere i alle discipliner – sagde hun og deltog "kun" i udstillingen. Jeg vil gerne sige Kreds Sjælland TUSIND TAK for det store arbejde, I har lagt i dette arrangement. En HELT speciel TAK til tovholderne på de enkelte discipliner. Tollerdays 2018 har på flere fronter været udfordrende.

Tollerdays har ofte ligget i Bededagene. Her ligger også de fleste konfirmationer, og bukkejagten står lige for døren – alt sammen noget der giver udfordring i forhold til dommere, hjælpere, stifindere, sporlæggere mv., hvilket i høj grad har gjort sig gældende for årets Tollerdays.

Jagtprøven blev, uvist af hvilke årsager, afviklet med regelsættet lidt langt væk, hvilket naturligt nok har affødt nogle undrende spørgsmål. Vi kan desværre ikke ændre det, som er foregået, blot lære af dette.

Sporprøverne havde også en lille tvist. Det er selvfølgelig vigtigt, at deltagere, der har tilmeldt hunde på en prøve, får besked i god tid, hvis de, grundet lodtrækning, for mange tilmeldte mv., ikke skal stille på prøven.

Jeg beklager meget, at bestyrelsens beslutning om at tage en "ikke toller"

med på dagen for overhovedet at have stifindere til alle de spor, som det blev til på dagen, bliver offentliggjort i sidste øjeblik.

Jeg tror på, at de erfaringer vi – bestyrelsen og udvalgene – har gjort undervejs, har været lærerige, og jeg tror på, at disse oplevelser også fremadrettet vil sætte en barre for, hvad der skal være fokus på i forbindelse med planlægning prøverne.

Tollerdays 2019.

Bestyrelsen har besluttet at næste Tollerdays kommer til at ligge i starten af påsken, og at den afvikles i det jyske. Datoen har vi rykket til den 18-19-20. april 2019.

Dette for at undgå konfirmationer og komme på afstand af bukkejagten, som spænder ben for arealer til jagt og spor. Samtidig med at vi stadig kan afholde alle discipliner over samme weekend. Vi vil ligeledes prøve at tilgodese nogle ønsker om nærhed mellem disciplinerne, sociale fællesaktiviteter og synlighed for nye medlemmer.

Næste års motto kunne være: nærhed, fællesskab og synlighed.

Det er kommet mig for øre, at der er for få sociale arrangementer i forbindelse med Tollerdays, derfor vil vi satse på lidt mere deraf næste gang. Følg med i dette blad og på hjemmesiden.

Sponsoraftale:

Bestyrelsen har indgået en hovedsponsoraftale med Agria Dyreforsikring for en periode på 5 år. Det betyder, at I vil komme til at se lidt reklamer for Agria, og at der vil være en lille sponsorgave til vores prøver.

Med disse ord vil jeg ønske alle en dejlig sommer og God Vind til alle jeres prøver og udstillinger.

Venlig hilsen
Marianne Kolind
Formand

Tollerdays 2018

Dogwalk

Stemningsbilleder fra Tollerdays 2018 på Sjælland
Fotos: Michella Whitt, Lars H. Hudecek, Geir-Olav Andresen

Tollerdays 2018

I St. Bededagsferien blev Tollerklubbens store årlige arrangement afholdt. I år var det kreds Sjælland, der stod som arrangør. Kreds Sjælland har i samarbejde med udvalgte arrangeret prøver inden for jagt, spor, lydighed og udstilling, og igen i år blev det til et meget vellykket arrangement, hvor klubbens hundeeuropas kunne mødes, dele erfaringer, prøve kræfter inden for forskellige discipliner og hygge sig gevaldigt i dejligt forårsvejr og skønt samvær. Det var dejligt at se det skandinaviske sammenhold, og at tollerejere fra Norge og Sverige kom for at deltage i de danske Tollerdays.

Jagtprøver

Tekst: Michella Whitt

Fotos: Michella Whitt, Geir-Olav Andresen, Bjørn Munch

Først var tre ekipager oppe i Working Test - begynderklasse. I denne klasse arbejder hundene med dummyer i stedet for vildt. Hundene skal udføre tolling, fri ved fod, markering på vand, fremsending, frit søg samt landmarkering. Der affyres skud ved vand- og landmarkering samt ved fremsending. Alle ekipager gennemførte prøven i fin stil, og alle blev præmieret.

Resultatet i Working Test – begynderklasse blev:

Nemo/Poul Erik Bagger – 2. præmie og bedste hund i klassen

Quickstep Foxy Nova Vom Lech-Toller Nest/Toto Wieth – 2. præmie

Redmound's Keep A Great Secret/Christine Nørskov Sørensen – 3. præmie

Herefter gik man videre med Kvalifikationsprøverne. I denne klasse arbejdes der med vildt, og der udføres tolling, fri ved fod, markering på vand og land samt frit søg. Der blev vist rigtig flot jagtarbejde i denne klasse, og dommeren lagde især vægt på, at hundene var effektive i deres arbejde, samt om de afleverede direkte til hånden og ikke tabte vildtet under indløbet.

Resultatet i Kvalifikationsprøverne blev:

Redcoasthunter's Amazing Hokey/Maria Charlotte Petersen – bestået og bedste hund i klassen

Working Sansa Vom Lech-Toller Nest/Per Rasmussen – bestået
Red Pleasure's Absolute 1st Romance/Lene Schulz – ikke bestået
Redmound's Provide A Nice Surprise/Kirsten Kolbech, Hilmer Thomsen – ikke bestået

Fredag d. 27. april blev der afholdt jagtprøver i Sorø. Brian og Hanne Sølvkjær havde arrangeret en meget fin jagtprøve i et skønt terræn, der var meget publikumsvenligt – tilskuere kunne sidde på en solrig og græsklædt skråning, hvorfra de kunne følge med i alle prøveaktiviteterne samt klappe anerkendende efter de enkelte prøveudførelser.

Der var så god opbakning til jagtprøven, at der var flere hjælpere, end der var behov for. Det er vist første gang, det er sket! Og forhåbentlig ikke den sidste! Det er virkelig skønt med den store opbakning. En stor tak til Brian, Hanne og alle hjælperne for det vellykkede arrangement. Dommer Sverker Haraldsson gjorde også et fantastisk godt job. Det var dejligt at se den ro og afslappede autoritet, som Sverker gennemførte prøverne med. Han gav sig god tid til at give tilbagemeldinger til hundeførerne på, hvad han observerede under prøveudførelsen, og han uddelte både ros og forslag til videre træning!

Så kom Begynderklassen, hvor der konkurreres i samme øvelser som Working Test, men med vildt og ikke dummyer. Der var fem ekvipager i denne klasse, og der var nogle, der løb ind i problemer, hvor hunden slap vildtet ved vandmarkering, ikke hentede vandmarkeringen eller byttede vildt i det frie søg. Som tilbage-melding til dirigeringsarbejdet sagde dommeren, at han hellere ville se, at hunden forstod og arbejdede efter førerens dirigering, end at hunden var heldig og løb lige ud og tog vildtet.

Resultatet i Begynderklassen blev:

Mariendal's Red Nose Canadian Aya/Grete Munch – 1. præmie og bedste hund i klassen

Redmound's Perfect Spicy Choise/Annette Stentsøe – 3. præmie

Lauvstuas Trym Winterstorm/Geir-Olav Andresen – 0. præmie

Lauvstuas Raico Tif N'tumble/Anne Halldis Andresen – afbrød afprøvningen

Redforesthunter Wallace/Annette Stentsøe – afbrød afprøvningen

Herefter blev sværhedsgraden skruet væsentligt op. I Åben klasse er hundene oppe til prøven to og to, hvor de også skal vise, at de kan arbejde sammen. Dommeren havde planlagt et meget udfordrende prøveforløb med mere end sædvanligt samarbejde for hundene. Hunde og førere klarede udfordringerne rigtig flot. Det var skønt at se hundenes arbejdslyst og deres evne til at samarbejde og fokusere på de opgaver, som de blev stillet.

Resultatet i Åben klasse blev:

Quite A Vixen vom Lech-Toller Nest/Lis Kudsk – 3. præmie og bedste hund i klassen

Flottatjärn's Önja Of Leo/Roger Karlsson – 0. præmie

På grund af enkelte afbud dagen før prøven blev der i sidste øjeblik plads til en prøvedeltager på ventelisten, og Jan Alenfall fra Sverige sagde straks ja til at stille i prøven, selv om hans hund skulle hentes hjem fra England med dags varsel. Jan manglede én 1. Præmie i Danmark for at blive den første danske Toller Jagtprøve Champion, og den chance ville han ikke lade gå fra sig. Så to ekvipager stillede i den meget krævende Vinderklasse: Maria Charlotte Petersen med Redforesthunter Halifax og Jan Alenfall med Qourageous

Quicksilver Vom Lech-Toller Nest.

I denne klasse er der meget store krav til, at hundene kan huske, hvor vildtet er faldet ned, idet der er dobbelt- og trippelmarkeringer. Der er også lagt stor vægt på, at hundene kan samarbejde. Og der er store krav til, at hundene kan forholde sig i ro, når de ikke arbejder, og at de arbejder uden lyd.

Der blev vist rigtig flot arbejde fra begge

*Tollere, der opnåede præmiering (fra venstre):
Qourageous Quicksilver Vom Lech-Toller Nest / Jan Alenfall
Nemo / Poul Erik Bagger
Quickstep Foxy Nova Vom Lech-Toller Nest / Toto Wieth*

*Tollere, der opnåede præmiering eller bestod kvalifikationsprøven (fra venstre):
Quite A Vixen vom Lech-Toller Nest / Lis Kudsk
Working Sansa Vom Lech-Toller Nest / Per Rasmussen
Recoasthuner's Amazing Hokey / Maria Charlotte Petersen
Mariendal's Red Nose Canadian Aya / Grete Munch*

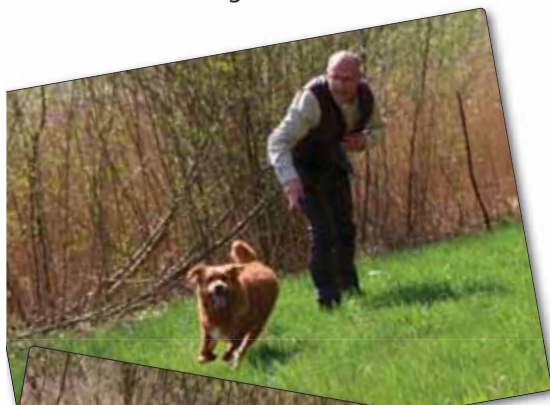
ekvipager, og der var stor spænding, om det lykkedes at få kåret en danske Toller Jagtprøve Champion! Da resultaterne blev annonceret efter en hel dag med jagtprøver, kunne Jan ånde lettet op og tage den flotte titel og ære med sig hjem – den allerførste danske Toller Jagtprøve Champion var blevet kåret!

Resultatet i Vinderklassen blev:

Qourageous Quicksilver Vom Lech-Toller Nest/Jan Alenfall – 1. præmie, bedste hund i klassen og den allerførste danske Toller Jagtprøve Champion

Redforesthunter Halifax/Maria Charlotte Petersen – 0. præmie

Stort tillykke til alle med resultaterne, og et stort tak til dommer, prøveleder, hjælpere og deltagere for en rigtig god og lang dag med jagtprøver.

Tollerdays 2018

Lydighedsprøver

Tekst og fotos: Michella Whitt

Søndag d. 29. april var det så tid til lydighedsprøver og klubmesterskab i lydighed. Det var i år besluttet, at lydighedsprøven kun skulle være for tollere, og 9 ekvipager stillede til prøve. Normalt er der ca. 20 ekvipager til en lydighedsprøve, så der var plads til mange flere tollere til klubmesterskabet i lydighed. Lad det hermed være en opfordring til alle tollerejere, der træner lydighed, til at deltage i klubmesterskabet til næste år.

Dommer var Brian Esbensen, der jo er et kendt ansigt i Tollerklubben. Brian har i mange år ledet Tollerklubbens LP-udvalg og har arrangeret et hav af lydighedsprøver i klubbens regi.

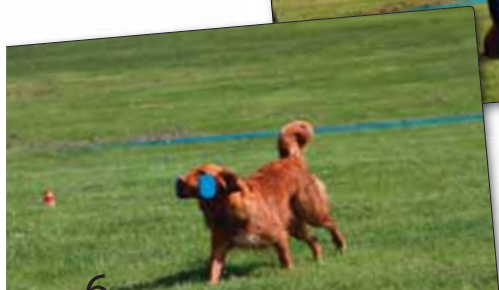
Brian havde besluttet at give stafetten for LP-udvalget videre til de øvrige udvalgsmedlemmer efter Tollerdays for at kunne koncentrere sig om undervisning i lydighed og sit LP-dommer hverv (udover sit fuldtidsarbejde, sin familie og hunde).

Herfra skal der lyde en kæmpe stort tak til Brian for det store arbejde, han har gjort for lydighed i Tollerklubben gennem rigtig mange år. Vi andre vil prøve at løfte arven efter en sand ildsjæl i klubben!

Tilbage til lydighedsprøverne til Tollerdays. Prøverne blev afholdt på et dejligt areal ved Roskilde Camping. Vejret var godt, og der var en skøn udsigt over Roskilde Fjord. Der var mange, der overnattede på Roskilde Camping, og det gav ro og harmoni, at de ikke skulle ud at køre for at komme til prøverne. Der blev gennemført prøver i klasse 1, klasse 2, klasse 3 og eliteklassen. Det er adskillige år siden, at en toller har stillet i eliteklassen til klubmesterskabet, og i år skulle Adam Harhoff med Shaggy Toller's Northern Twist (Chili) forsøge at blive klubmester i denne klasse. Adam og Chili har gjort det fantastisk godt til konkurrencerne, og sidste år blev de både Årets Hund i Championklassen i DKK (blandt alle hunderacer) og Årets Lydigheds Toller i Tollerklubben.

Der blev vist rigtig flot lydighedsarbejde i alle klasser, og prøverne blev gennemført med en rigtig god stemning både på og udenfor banen. Det er altid udfordrende at stille sin hund til prøve, dels fordi omgivelserne er nye for hunden, og dels fordi der som oftest kommer lidt nerver på hos hundeføreren, når man går ind over ringbåndet.

Enkelte hundeførere måtte erfare, at hundens præstation på dagen blev påvirket af disse faktorer, og prøvegennemførelsen blev ikke helt, som de havde håbet. Andre gennemførte i meget flot stil og hjemtog de eftertragtede 1. præmieringer. For at blive klubmester i en klasse skal man vinde klassen og få mindst en 3. præmiering. Der blev kåret klubmestre i klasse 1 og klasse 2, men desværre opfyldte ingen i klasse 3 og eliteklassen kriterierne for at blive klubmester. Stort tillykke til Hanne Sølvkjær med Tindelstrup's Higher Love of Citex som blev klubmester i Klasse 1, og Grete Munch med Mariendals Red Nose Canadian Aya som blev klubmester i Klasse 2.

De samlede resultater for lydighedsprøverne blev:

Klasse 1:
Hanne Sølvkjær med Tindelstrup's Higher Love of Citex,
1. præmie, vinder af klassen og Klubmester
Annette Schwartz Hansen med Luna, 3. præmie
Joyful Toller's Cilja, ingen præmiering

Klasse 3:
Lotte Collin med Joyful Toller's Alfred, 1. præmie og vinder af
klassen
Hanne Sølvkjær med Vildandens Lucia Af Pixvill, ingen
præmiering

Klasse 2:
Grete Munch med Mariendals Red Nose Canadian Aya,
1. præmie, vinder af klassen og Klubmester
Susanne Knudsen med Mariendals Red Nose Ayki Bitti,
2. præmie
Susanne Knudsen med Mariendals Red Nose Snoki Denaih,
ingen præmiering

Elite Klassen:
Adam Harhoff med Toller Shaggy Toller's Northern Twist, ingen
præmiering og vinder af klassen

Hvordan gik det så med Adam i eliteklassen? Adam og Chili gik et rigtig flot program. Det var deres debut i eliteklassen, og de fik point i alle øvelserne (hvilket i sig selv er en meget stor bedrift ved en debut i eliteklassen). Chili er en meget stabil hund, og hun tog alle Adams kommandoer.

I eliteklassen skal alt gennemføres præcist, og detaljegraden er meget høj, så man mister hurtigt point for en øvelse, selv om den i sin helhed gennemføres. Adam og Chili fik desværre lige præcist ikke point nok til en præmiering, og Tollerklubben fik heller ikke i år en klubmester i eliteklassen.

Stort tillykke til alle med resultaterne, og et stort tak til dommer, prøveleder, ringsekretær og deltagere for en rigtig god lydighedsprøve.

Tollerdays 2018

Udstilling

"BIM /BIR (fra venstre til højre)"

Tekst og fotos: Lars Møller,
formand for udstillingsudvalget

Nu må vi vente at se, hvad DKK siger om aspirantens arbejde.

Her kommer lidt udvalgte resultater:

BIR: Redforesthunter Wallace – Ejer: Annette Stentsøe, Opdrætter Lise Nepper

BIM: Toller's Delight Once In A Lifetime – Ejer og Opdrætter: Gea Bos & Lars Møller

Bedste Baby: Toller's Delight Toto Unplugged – Ejer: Henriette Tietze, Opdrætter: Gea Bos & Lars Møller

Bedste Veteran: Asta – Ejer:

Michella Whitt, Opdrætter: Karina Tinggaard

En oplevelse op ad bakke!

Op det i både fysisk og overført betydning. Området til udstillingsringen havde desværre en kraftig hældning, som absolut kunne ses på hundenes bevægelser. På de vandrette strækninger løb hundene godt. Op ad bakke var det noget trægt, og ned ad bakke mest af alt et spørgsmål om at holde hundene i trav.

Den overførte betydning skyldes, at DKKs kritiksystem for vores aspirant ikke virkede. Efter henvendelse til DKKs hotline lykkedes det desværre for denne at få slettet dommeren i "hovedringen" også. Vi kom dog på igen, og alt lykkedes til sidst.

Dejligt vejr og flot udsigt – hyggeligt samvær og glade udstillere. Jeg har både i løbet af udstillingen og efterfølgende fået mange positive tilbagemeldinger på både dommerens og aspirantens håndtering af hunde og førere. Så stor tak til dem.

En speciel tak skal gå til de 2 sekretærer – Jeanel Kristensen i dommerteltet og ikke mindst til Anette Damm i aspiranteltet.

Jeanel måtte en overgang skrive et par kritikker i hånden og senere taste dem ind i systemet. Anette måtte skrive alle i hånden! Ikke noget at sige til, at hun var glad, da hun var færdig og kunne få løsnet lidt op for skrivekrampene.

Derudover blev der uddelt følgende certifikater:

DKK Certifikat:

Hanhund: Poseidon – Ejer: Jesper Freltoft, Opdrætter: Charlotte Thomsen

Tæve: Redmound's Perfect Spicy Choice – Ejer/opdrætter: Annette Stentsøe

DKK Veteran Certifikat:

Hanhund: Digby Tollers Buckshot – Ejer: Christine N. Sørensen, Opdrætter: A & T Joonas

Tæve: Asta – Ejer: Michella Whitt, Opdrætter: Karina Tinggaard Klub Certifikat:

Tæve: Toller's Delight Once In A Lifetime – Ejer og Opdrætter: Gea Bos & Lars Møller

Klub Veteran Certifikat:

Tæve: Asta – Ejer: Michella Whitt, Opdrætter: Karina Tinggaard

Et stort tillykke til alle.

På udstillingsudvalgets vegne

Lars Møller

DcH - som skabt til vores tollere?

Tekst: Camilla Johannessen

Fotos: Johanna Allanach

Vi har nogle meget aktive og energiske hunde. De arbejder med stort drive, fordi de synes, at arbejdet er sjovt i sig selv.

Jeg har dyrket DcHs lydighedsprogram siden 2010 (Danmarks civile Hundeførerforening). Først med min labrador Emma, siden med min toller Findus, som jeg har trænet DcH-øvelser med, fra jeg fik ham hjem.

Det særlige ved DcH i forhold til eksempelvis DKKs lydighedsprogram er, at hundene skal kunne arbejde på egen hånd på stor afstand af føreren og alligevel skal være lydige, og det er især det, jeg synes, der er FEDT ved DcH-programmet!

Af andre momenter, som adskiller sig fra DKK, kan nævnes, at hunden altid skal afslutte øvelserne foran føreren, når de har apporretet, eller de har lavet indkald, og først derefter sætte sig i plads. Det er valgfrit, om hunden går lige på plads, eller går rundt om føreren. Det moment voldte mig en del udfordringer, da jeg startede med min labrador, med min toller var jeg opmærksom på at lære ham at sidde foran fra dag 1.

Endvidere er det sådan, at man i DcH-programmet får at vide af dommeren, hvor man skal starte, og så styrer man selv at gå i gang. Det er vigtigt, at man holder korte pauser, inden man

starter, inden man kalder ind, inden man tager genstande eller apport, så man kan vise, at det er én selv, som fører, der styrer tempoet, og ikke hunden.

Samarbejde kombineret med selvstændighed

I Elite-klassen, som Findus og jeg konkurrerer i, er det ikke tilladt at belønne imellem øvelserne i lydighedsdelen, men efter hvert dommerhold kan man, når man har spurgt dommeren, få lov at belønne sin hund.

Det er også tilladt at belønne med legetøj i modsætning til i DKKs program, dog skal man huske at tage legetøjet fra hunden, inden man går ud af prøvearealet, så man ikke forstyrrer andre hunde.

Det er heller ikke tilladt at bruge legetøj med lyd til konkurrencer.

Som tidligere nævnt bygger DcH-programmet på en stor del samarbejde mellem hund og fører. Hunden skal kunne arbejde selvstændigt, men skal også kunne tage imod signaler fra sin fører og rette ind efter disse, f. eks. i feltsøget, hvor hunden løber frit i et areal for at finde genstande med menneskefært. Her kan føreren hjælpe hunden med at få afsøgt hele området med dirigering, og der skal hunden (såfremt føreren vælger at dirigere hunden) efterkomme førerens signaler, også hvis hunden er langt udenfor feltet.

Det kræver en dygtig hundefører at have en hund i DcH, fordi man hele tiden skal kunne læse hunden og se på den, om den er på rette vej i sit arbejde, og hvornår den har brug for støtte, og hvis hunden arbejder, som den skal, skal føreren selvfølgelig kunne være stille.

DcH-lydighedsprogrammet er bygget op om nogle lydighedsøvelser og nogle mere frie arbejdsøvelser.

Der er fire klasser i DcH programmet:

C er begynderklassen, som kun er for nybegynderhundeførere og hunde. Det er den "letteste" klasse, med de korteste afstande og primært med vægt på lydighed og rundering - hvor hunden skal finde et menneske (figurant) og gø af denne, til føreren kommer ud og finder den - og feltsøg - hvor en genstand er gemt i et mindre areal af græs, skov eller eng.

Så er der B-klassen, som er for erfarne hundeførere og deres hunde. Det er også her, at hundeførere, som tidligere haft hund i B eller højere klasse, kan starte med sin nye hund. Ligeledes er det her, at sporsøg introduceres i konkurrenceprogrammet, en spændende øvelse, som kræver rigtig meget træning og areal.

Til konkurrence i B-klassen er sporet 200 skridt langt, og det indeholder to knæk og to sporgenstande, som enten skal samles op eller påvises ved, at hunden sidder, ligger eller står ved den. Når man har fået to oprykninger - et vist pointantal, der skal nås til to konkurrencer i samme kalenderår, - kan man fra året efter rykke op i A-klassen.

I A-klassen er den største forandring, at runderingen udvides til en eftersøgning, hvor et større areal skal eftersøges. To figuranter er skjult og hunden skal så ud og påvise, enten ved at gø eller ved at tage et bringsel - et lille stykke plastik, som hænger i Halsbåndet - i munden og løbe tilbage til sin fører og derefter vise, hvor figuranten ligger. Findus påviser figurant ved at gø.

Det har været sjovt at prøve nogle nye udfordringer, og det er fedt at se, hvor meget kondition, koncentration og fokus det kræver både fra hund og førers side for at kunne konkurrere en hel dag.

Endelig er der Eliteklassen (E-klassen), som vi havde debut i her den 25. marts, hvor der er de længste afstande, men indholdet i denne klasse minder meget om A-klassen - det er blot distancerne, som er blevet længere.

I denne artikel vil jeg primært fokusere på E-klassen, som er den klasse, jeg og Findus konkurrerer i.

E-klassen har følgende program i stuedressuren - altså selve lydigheden

Fri ved fod som føreren selv går efter at have fået startstedet anvist af dommeren. Det er den samme "skabelon", hver gang man går til konkurrence, helt fra man starter i B-klassen. Dernæst er der positionerne sit, stå og dæk i løb. Alle positioner skal indtages fra løb. Ved første pæl, føreren passerer, indtager hunden på førerens signal første position. Ved anden pæl kaldes hunden ind, og ved tredje pæl vender føreren rundt stadig i løb. Så passerer føreren en pæl, hvor anden position indtages, mens føreren selv løber videre, og ved næste pæl kaldes hunden ind. Føreren vender sidste gang, og afgiver sidste position, kalder ind ved pælen efter og slutter af ved at vende rundt mod dommeren, når hunden er nået op til føreren.

Så er der en **apporløvelse** med to fremmedapporter. Det er som oftest to apporter i forskelligt materiale. Apporterne skal kastes til hver sin side. Dommeren bestemmer hvilken apport, som kastes først og til hvilken side. Den apport, som kastes først, skal også hentes først. Begge apporter kastes, inden den første apport hentes.

Næste øvelse er **springapport**, hvor der er spring, som mest minder om et A bræt fra agility. Hunden skal altså ikke springe, men forcere en forhindring og hente en apport. Når apporten er samlet op, skal hunden enten sidde eller stå. Det er dommeren, som bestemmer. Efter en kort pause kalder føreren hunden tilbage over springet, og denne afleverer som i de andre øvelser foran.

Næste øvelse er **fremsending**. Hunden skal sendes frem i en lige linje mellem to pæle kaldet startporten. Den sendes ud mod to andre pæle, som står med 25 meters afstand på 40 skridts afstand fra startporten. Når hunden når ud mellem de to pæle, dækkes den af, og den skal selvfølgelig dække hurtigt. Efter en kort pause kaldes hunden ind til føreren igen.

Så er der **eftersøgningen**, som foregår på et 100 skridt bredt og ca. 400 skridt langt areal.

I denne øvelse skal hund og fører vise, at hunden kan afsøge området fra den ene side til den anden i hele længden af banen. I arealet er der gemt en figurant og en "død" genstand, som hunden skal påvise. Når både figurant og "død" genstand - for eksempel en støvsuger, en stor bamse, en kuffert, en barnecykel eller lignende - er fundet, er øvelsen slut. Det er vigtigt i denne øvelse, at hunden får lov at arbejde på egen hånd og dog stadig efterkommer førerens signaler. Hunden må ikke berøre figuranten eller den "døde" genstand.

Den næste frie øvelse er **frit søg**, som er et areal på 70 × 70 skridt, der er markeret med fært. Det vil sige, at dommeren eller en hjælper har gået på kryds og tværs og rundt langs kanten af arealet.

Dette markerer for hunden, hvor søgearealet er. I området lægger dommeren fire genstande, som hverken hund eller fører må se blive lagt ud. Dommeren påviser markeringerne af feltarealet og udpeger den side, som føreren må stå ved.

Hunden har 10 minutter til at finde og aflevere de fire genstande til føreren. Det er ikke tilladt at give et signal til at samle en genstand op. Man må gerne rose, når hunden har løftet en genstand, og når den er på vej tilbage mod føreren.

Sidste øvelse i E-klassen er **sporsøget**. Sporet i E-klassen er cirka 1000 skridt langt, og det består af fire knæk og to spidser på mindst 35 grader. Hunden skal opsamle eller påvise fire genstand undervejs.

En af de store udfordringer, især for retrievere i denne øvelse, er ikke at rundere i sporet. De ikke må gå ud og lave referencetjek på færden i sporet og udenfor sporet, hvilket de har stor tendens til. Dette kan dog trænes væk for eksempel ved at sørge for at belønne hunden, når den søger det rigtige sted.

Sporet starter med et startfelt, hvor hunden bliver sendt fra midten, og herfra skal hunden så opsøge sporet. Linen mellem hund og fører skal her være 15 m lang, og den skal være strakt hele tiden.

Hvis man går af sporet, giver sporlæggeren en tilrettevisning, dvs. han eller hun viser, hvor sporet er. Dette gør, at man ikke får point for det moment, som hunden ikke selv kunne løse - for eksempel et knæk eller en spids. Anden gang, man får en tilrettevisning, er det slut med point for resten af sporet.

For at få maksimum point på sporet er det vigtigt, at hunden søger selvstændigt og går lige i sporet. At den ikke flakker på de lige stykker, altså laver tæk af, hvor sporet er i forhold til underlaget, og at hunden samler alle genstandene op og afleverer pænt eller påviser dem. Den skal selvstændigt tage samtlige knæk og spidser uden hjælp fra føreren.

Processen er det vigtigste

DCH-programmet kan virke meget overvældende, er I blevet nysgerrige, er I velkomne til at kontakte mig, ellers find en lokal klub.

Jeg er blevet ganske hooked på DCH-programmet, fordi jeg synes, det virkelig giver hund og fører mulighed for at udvikle sig sammen! Jeg synes, at de frie øvelser også passer perfekt til vores hundes snuder, og der er en god alsidighed i de momenter, som skal trænes, så hverken hund eller fører "kører død" i øvelserne.

Uanset hvilket program eller hvilke øvelser du laver med din hund, så husk, at det skal være sjovt. Det er processen, som er vigtig, ikke pokaler og titler.

Mød Maggie

Indicatorogs – nye specialsøgshunde

- hun er Indicatorog

Tekst: Sandra Trampedach Junget

Fotos: Jan Vestergaard, Egely Hunde

Der var engang...

... En kold eftermiddag i november i Kølkkær udenfor Herning. Maggie er 8 måneder gammel, og vi er til træning på et fortsætterhold hos Egely Hunde. Træningen er startet kl. 16.00, så da klokken bliver 17.00, er tæerne kolde og Maggie træt, det er tid til at tage hjem efter endnu en god træning af både ejer og hund. Da Maggie og jeg er ved at gå, spørger træner Jan Vestergaard, om jeg kender Indicatorogs. Jeg svarer lettere spørgende "Njaa, sådan lidt, ikke rigtig... Har læst lidt om det på din hjemmeside". Næste dag, tirsdag d. 8. november 2016, møder Maggie og jeg op med godbidder og klikker til vores første træning i Indicatorogs.

Maggie og Sandra

Jeg hedder Sandra, og Maggie er min første hund. Jeg er vild med hunde, så da jeg flyttede til Herning med min mand, sørgede jeg for at få skrevet ind i lejekontrakten, at vi måtte have en mellemstor hund (sådan ca. tollerstørrelse) i huset. Med det praktiske på plads startede det store arbejde:

1. At overtale min mand til, at vi skulle have en hund.
2. Finde et sted, hvor jeg kunne blive skrevet op til en lille, rød, ulden hundehvalp.

Jeg fik Maggie, som nu er godt 2 år med det oprindelige (lange navn) Little Red Charmings Maggie Mae. Hvis man spørger mig; verdens BEDSTE hund, men det siger vi nok alle sammen om vores hunde.

Jeg ville have en toller, fordi jeg ønskede en hund, som havde lyst til at arbejde og lege sammen med mig. Jeg var ikke sikker på præcis, hvad jeg ville lave med Maggie. Det vigtigste var, at vi havde et godt samarbejde, at Maggie blev en god

(familie)hund, og at det var sjovt, det vi lavede.

Vi er endt med kræfttræningen i Indicatorogs og ugentlig træning i Dansk Agility Forening, Silkeborg, hvor vi pt. træner på agility-begynderholdet. Desuden deltager vi, når tiden tillader det, i træning og arrangementer hos Tollerklubben Østjylland.

Indicatorogs

Indicatorogs idékvind og ejer hedder Helene Jørgensen og har firmaet "Hunde med Glæde", hvor hun tilbyder hundetræning og adfærdsbehandling. Hendes medsammensvorne i Indicatorogs er Jan Vestergaard, som er chefhundetræner. Til daglig har Jan også både hundetræning og adfærdsbehandling. Både Helene og Jan har altså stor erfaring med at arbejde med mange forskellige hunde, hvilket Indicatorogs også bærer præg af. Helene havde ideen om at lave en ny type specialsøgshunde. Den idé delte hun med Jan, og sammen udviklede de Indicatorogs, som altså skulle træne kræfthunde.

Forskningsprojektet

Helt fra starten var Helenes og Jans tanke, at hundene skulle lære at finde prostatakraft hos mænd ved at søge på urinprøver. Undervejs i processen fik Indicatorogs kontakt til et hold forskere på Aarhus Universitetshospital, som var meget interesserede i projektet. Forskernes interesse i projektet betød dog også nye krav til kræfthundetræningen, for forskerne ønskede ikke blot, at hundene kunne finde kræft.

De ønskede at samarbejde om et forskningsprojekt, hvor hundene blev trænet til at finde aggressiv prostatakraft. Fokus på netop den

aggressive prostatakraft skyldes, at mænd med almindelig prostatakraft ofte bliver overbehandlet, mens den aggressive prostatakraft opdages for sent.

I starten omhandlede projektet først kun prostatakraft, men senere, efterhånden som hundene viste flotte resultater, er også blærekræft blevet koblet på.

Maggie trænes på blærekræft.

Forskernes interesse i projektet er nu blevet til et godkendt forskningsprojekt "Indicatorogs og urologisk kræftsygdom", som omhandler både blærekræft og prostatakraft. Forskningsprojektet er et samarbejde mellem Indicatorogs og Aarhus Universitetshospital.

Formålet med forskningsprojektet er at undersøge og forhåbentlig vise, at hunde kan påvise aggressiv prostatakraft og blærekræft. Således, at det bliver anerkendt og accepteret, at hunde kan påvise prostatakraft og blærekræft i urinprøver. Hvordan eller om sundhedsvæsnet vil gøre brug af disse hunde, vides ikke endnu.

Vores træning

Træningen i projektet foregår med meget træning i eget hjem og fællestræning i enten Randers eller Kølkkær ca. hver anden uge. Der er en fællesgruppe for alle involverede i projektet, hvor der deles træningsvideoer. Her hjælper alle hinanden med at give feedback og får ekstra øjne på og gode råd til træningen.

Tilbage til den tirsdag i november 2016. Her mødte Maggie og jeg ganske grønne op til vores første træningen og blev taget godt imod. Til at begynde med trænede Maggie på te, hvor hun skulle påvise én type te som positiv og markere resten af tetyperne som negative.

I begyndelsen skulle Maggie markere på tedampe på en vatrondel, som kom i en lille pose i en plastikbøtte med låg.

Helt konkret var kamillete positiv og de resterende tetyper negative.

Her skal det måske lige nævnes, at det, Maggie skulle markere på, var tedampe på en vatrondel, som kom i en lille pose i en plastikbøtte med låg. (Se billede) Efterfølgende er Maggie blevet flyttet over og træner på blærekræft. Her er det to dråber urin på en vatrondel i en pose i en plastikbøtte, så det er altså meget små doser fært, som hundene arbejder på.

Målet med træningen er, at Maggie og de andre hunde i projektet skal søge på én prøve ad gangen og markere, hvorvidt denne er positiv eller negativ. En positiv prøve markeres, ved at hunden ligger med en pote på hver side af prøven.

En negativ prøve markeres, ved at hunden snuser til prøven og herefter går væk fra prøven for at lægge sig på et tæppe, som er udgangspunktet for træningen. Altså tydelige markeringer.

Fra fire til én

For at træne hundene op til at markere på én prøve, trænes der først på genkendelse af lugten – simpelthen at få hundene i gang med at bruge næsen. Ved Maggie gjorde jeg konkret det, at hun lavede rumsøg, men fordi hun gik efter synet af bøtten, blev jeg nødt til at slukke lyset, således hun søgte i et mørkt rum med en lygte i halsbåndet og fik et "klik", når hun fandt prøven. Nogle kender måske denne træningsmetode fra "nosework".

Når hunden har lært at genkende færten, begyndes træningen på en række med fire prøver, hvoraf én er positiv. Her lærer hunden således at genkende færten mellem forskellige urinprøver. Som hundene bliver dygtigere, indføres "tomsøg", som betyder en række uden positiv, som hunden skal forlade for at lægge sig på sit tæppe.

Når hunden kan dette påbegyndes træningen på én prøve.

Forskerne stiller krav om, at hundene som minimum skal have en træfsikkerhed på 90 % på 25 prøver. Fællestræning, hundeentusiaster og sparring Vores 'hundevenner' i Indicatordogs er en bred vifte af forskellige hunde fra rottweiler og tervueren til labrador, pudler og indtil videre to tollere. Udover, at det altid er skønt at lave noget sammen med sin hund, så bruges fællestræningen også til at blive klogere på de andre hunde og deres reaktionsmønstre og træning, samt blive opmærksom på, hvilken adfærd og signaler vi som mennesker påvirker vores hunde med.

Hvis du synes, Indicatordogs lyder som et spændende projekt, og har du lyst til at høre mere og eventuelt selv blive en del af projektet, er du velkommen til at kontakte Jan Vestergaard på mailen egelyhunde@gmail.com.

Spændende sporkursus med udfordringer

Tekst: Susanne Knudsen

Fotos: Susanne Knudsen og Nina Orvokki Helander-Isaksen

"Teori om spor"

Søren Krabbe og Jonas Jensen stødte til selskabet efter maden, og resten af aftenen fik vi gennemgang af opsætning og brug af GPS Alpha 100 hundepøj.

Super lærerigt også selvom nogle havde andre modeller af GPS.

Aftenen blev afsluttet med kaffe og kage.

Lørdag.

Kl. 6.15 gik morgenmadsholdet i gang med kaffebrygning og morgenmad.

Madpakker blev smurt under morgenmaden, og så var alle klar til en lang, skøn dag i Troldeskoven. Troldeskoven har fået sit navn på grund af alle grantræerne med mos på grenene.

Et meget udfordrende terræn at gå i, da man, som fører, lynhurtigt kan miste orienteringen. ALT ser ens ud fra ALLE vinkler.

Efter morgenmaden kørte Nina i skoven og lagde spor med Jonas, imens vi deltagere fik teoretisk gennemgang af at gå et spor. Supergodt tegnet og fortalt af Krabbe.

Kl. 10 kørte alle i skoven i et herligt solskin og 10-12 graders varme - om eftermiddagen fik vi 15 grader.

Her blev vi opdelt i 2 grupper, hvor Krabbe var instruktør på det

Kaju og jeg har deltaget i et privat arrangeret sporkursus med Søren Krabbe d. 13.-15. april, 2018.

Fredag eftermiddag den 13. april mødtes 9 teams til sporweek-end i Klosterheden plantage.

Vi havde lejet spejderhytten Brødtrang ved Lemvig som base og overnatning.

Udover hytten, hvor der var plads til 6 teams, havde vi også 2 campingvogne med.

Så masser af plads til alle.

Doris Jensen havde lavet al maden på forhånd, så det var nemt, når vi kom tilbage fra en lang dag i skoven. Skøn mad i rigelige mængder.

Nina Orvokki Helander-Isaksen og Søren Krabbe havde været ude at lægge spor fra fredag formiddag, så alt var klart til lørdag morgen.

Fredag var der indkvartering fra 16-18 og herefter aftensmad.

Frokost lørdag

ene og Nina og Jonas på det andet.

Kaju og jeg startede på Krabbes hold. Søndag skulle vi så gå med Nina og Jonas.

For at sikre, at alle hundene fik en perfekt start, startede vi om formiddagen med at gå et af de dagsspor, der var lagt om morgenen.

Perfekt synes jeg, da det giver alle en god start, og de små spændinger og sommerfugle, der evt. kunne være, fordampede på et spor af en sværhedsgrad, som alle kunne klare. Frokost kl. 13-13.30. Her evaluerede vi formiddagens spor, og der blev RÅHYGGET i det skønne solskin.

Overnatningsspor og sårlejer

Efter frokost var det i gang med overnatningssporene.

Alle gik med på alle spor, tror jeg, vi skulle jo have alle Krabbes guldorn med, og der var MANGE. Krabbe er en mand af mange ord, så det var med at holde ørerne stive, mens vi skulle kigge GPS og sporekvipage samtidigt.

Kaju gik et super spor, dog voldte et sårleje gemt mellem et mikadospil af væltede stammer os en del problemer, da færten spredes meget og bølger ud og ind mellem stammer og grene. Med en hel del rundringer og en temmelig rundtossede fører lykkedes det dog også at komme ud af den.

Vi fik stor ros og en rigtig god forklaring og gennemgang af sporet bagefter.

Der var også lavet en sårlejebane, så vi kunne træne markering af sårlejer. Disse lavet på et meget enkelt spor - 2 lige ben med 8-10 sårlejer med ca. 15-20 meters mellemrum.

Det gik ok, men Kaju havde stadig fokus på sporet imellem også, så det gik lidt stærkt med at markere.

En anden bane, lavet om søndagen, kun med sårlejer, uden spor imellem gik meget bedre.

Her skulle de være frie, og med godbidderne i lejerne og intet spor at fortsætte på, stoppede han op og kiggede på mig, og jeg kunne afgive ny søgekommando til næste leje. Det virkede bare super for os!

Ca. kl. 17 lørdag havde alle været igennem 2 spor, og vi kunne køre tilbage til hytten og nyde en lækker suppe og tarteletter og så lilliige en abrikostrifli til dessert!

Tak for mad Doris, det smagte fantastisk det hele.

5-6 deltagere kørte efter aftensmaden med Jonas ud for at se bævere, som var i nærheden af hytten. Super smuk aften forløb det.

Vi var en 3 stykker, der valgte at blive tilbage og nyde et glas rødvin i stedet.

Batterierne var brugt op og skulle oplades!

Nogle gik tidligt i seng, og resten nød kaffe og kage, da turholdet kom tilbage.

Søndag:

Efter morgenmad og madpakkesmøring skulle hytten lige gøres ren, inden vi kunne køre i skoven til kl. 9. Det går jo stærkt ved fælles hjælp.

Holdene byttede instruktør, og dagssporene fra lørdag blev genbrugt som overnatningsspor.

Der var helt anderledes vejrforhold, ingen vind og kun 4-5 grader. "Brrrr, det var koldt i Trolde skoven!"

Da der var et godt stykke at gå fra bilerne til sporene, var det kun det færdige team og næste fører, der gik til bilerne med hunde.

Resten blev og ventede og snakkede.

Kaju og jeg skulle gå sidst, og jeg havde ikke været ved bilen siden kl. 9. Vi gik kl. 13.30. Resultat, jeg gik totalt tør for energi, da jeg ikke havde fået spist eller drukket siden morgenmaden kl. 7! "Jeps, uden mad og drikke duer helten ikke!"

Vi havde et svært spor, for mig. Svært at læse Kaju, han sad fast nogle gange, og jeg blev totalt forvirret, da trolde skoven bare lignede en stor grøn tåge..

Med god hjælp af Nina og GPS'en kom vi dog igennem sporet. Jeg husker ikke voldsomt meget fra dette spor bare, at jeg var meget lettet over at være kommet igennem - totalt tosset - det var bare en træning, og jeg kunne jo bare være stoppet, men ville igennem.

Så søndag lærte jeg rigtig meget om mig selv. At det kræver både en hund OG en fører, der er toppet op med energi og er veludhviled!

Kl. ca. 13.30 kørte vi i samlet flok til en smuk rasteplads på he-den, hvor vi alle kunne sidde og spise samt evaluere på en superskøn og lærerig weekend.

15.30 sagde vi farvel og tak og kørte hjemover.

Stor tak til Krabbe, Nina og Jonas for at have tilrettelagt en super weekend for os.

Tak for dejlig mad Doris. - OG ikke mindst tak til alle deltagere for nogle skønne dage med dejlig snak og hundehygge.

Hvordan trimmer du en toller?

Tekst og fotos: Gea Bos og Lars Møller

Pels vokser – ligesom dit eget hår. Hvis du skal vise dig fra din bedste side, går du til frisøren. Det skal en toller også, hvis den skal præsenteres optimalt på en udstilling, men det er ikke kun til en udstilling, at din toller skal være trimmet. Dagligdagen er også meget nemmere, hvis pelsen holdes. Hvis ikke, kan der opstå filtrede knuder specielt ved ørene og skidt, snavs og utøj hænger meget nemmere ved i en uplejet pels.

Men hvad skal man gøre? Hvad skal man ikke gøre?

En mulighed er at gå til en professionel hundefrisør, men der findes ikke ret mange i Danmark, der har erfaring med en toller, og derfor risikerer du, at vedkommende faktisk ødelægger mere end han/hun gavner. I det lange løb bliver det også en bekostelig affære, hvis hunden skal trimmes 3-4 gange igennem hele udstillingssæsonen.

Så gør det selv! Det er til at lære, og det værste, der kan ske, er, at erfarne folk og dommeren trækker lidt på smilebåndet de første par gange. Et godt råd er at dit første forsøg ikke bør være lige inden en udstilling. Skulle der ske en smutter, er det rart, hvis der er en måned eller to til at lade naturen reparere på din bommert.

Til slut på denne indledning vil forfatterne gerne sende en uforbeholden undskyldning til vores hunde! Der er gået alt for længe siden sidste trimning, men det er nu engang nemmere at demonstrere en før-og-efter situation, når forskellen er stor og meget synlig.

1. Udstyr

Hvad skal du bruge for at trimme en toller? Dit vigtigste værktøj er saksene. Køb ikke noget billigt skidt fra supermarkederne. Anskaf dig nogle ordentlige frisørsakse. De holder længere, klipper bedre og kan sendes ind til slibning mange gange, når de er blevet sløve. Det er det billigste i længden. Gode sakse findes eksempelvis på internetbutikker eller dyretilbehørs butikker. Er du i tvivl, så tag på en DKK udstilling og forhør dig på de forskellige stande eller spørg en erfaren tollertrimmer. Det er meget vigtigt, at saksen ligger godt i hånden på dig.

Her er, hvad du skal bruge (fra venstre mod højre): Karte eller stiv børste, stiv kam, buet saks, normal saks, udtyndersaks.

2. Poter.

En toller skal kunne bevæge sig hurtigt, sikkert og smidigt på mange forskellige underlag. Det sikrer man bl.a. ved at have poterne trimmet korrekt.

Pote der i høj grad trænger til

Sådan ser den ud bagefter:

en kærlig hånd!

Med en normal saks klipper man den lange pels af både under poten, rundt potens kontur og mellem trædepuderne.

Håret mellem tæerne trimmes med udtyndersaksen.

3. Mellemfod.

Pelsen på mellemfoden børstes, så den står op og trimmes med udtyndersaksen.

Her ses forskellen: Højre mellemfod er trimmet, den venstre er ikke.

4. Faner på underarm.

Fanerne børstes, så de står bagud, og lange tjavser trimmes med udtyndersaksen, så fanerne er pæne og lige i kanten. På venstre billede er ingen af fanerne trimmede, på det højre billede er fanerne på venstre underarm trimmede.

5. Forbryst.

Pelsen på forbrystet børstes luftigt og trimmes let med udtynder saksen, så længden på pelsen er ensartet.

6. Ører.

Ørerne er nok det sværeste at trimme på en toller. Pelsen har tendens til at blive alt for tæt, kraftig og lang både på ydersiden, indersiden, manken og kanterne. Til øret anvendes udelukkende udtyndersaksen. Vi deler processen ind i 3 step:

Ydersiden.

Længden på pelsen på ydersiden trimmes ned oppe fra øreansatsen og nedad, så overgangen mellem hovedet og øret er glidende, og der ikke er totter, der stritter ud.

Inderside/manke.

På selve indersiden af øret er der ikke det store at trimme, men det er der til gengæld ofte på manken. Igen er pelsen her ofte meget kraftig og lang. Det gælder om at trimme den så tilpas, at øret falder naturligt ind til kroppen.

Man starter ved øreansatsen og trimmer væk fra øret, samtidig med at man sørger for, at pelsen gradvis bliver længere og kraftigere, jo længere væk fra ansatsen man kommer. Når man er kommet ørets længde væk, skal det tilpasses sådan, at man der stort set ikke trimmer mere væk.

C. Kant.

Kanten af øret trimmes, så pelsen har ens, meget kort længde ud fra selve kanten.

Det færdige øre.

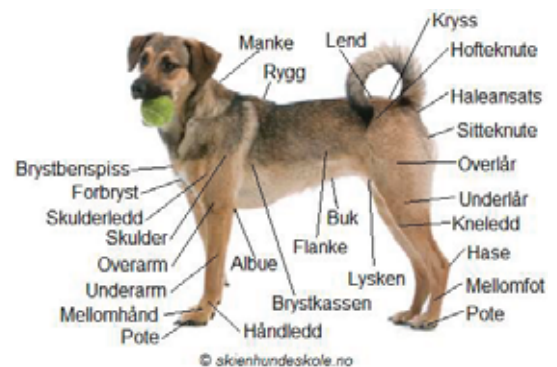
Før....

Og efter....

Der er undervejs blevet brugt et par anatomiske udtryk. Her kommer et lille billede, der forklarer, hvor de forskellige dele sidder.

Der var så en hurtig gennemgang af, hvordan en toller trimmes, hvis du spørger os. Vi er ikke alvidende, men har dog med denne metode klaret os ganske udmærket på udstillinger igennem mange år og meget ofte fået komplimenter fra både dommere og andre udstillere, at vores hunde er velsoignerede og veltrimmede.

Tilbage er der så kun at sige pøj-pøj og bare klø på.

Med venlig hilsen

Gea Bos & Lars Møller
Kennel Toller's Delight

Sikken et kursus!

Tekst: Ea Holmquist Jakobsen

Fotos: Geir-Olav Andresen, Ea Holmquist Jakobsen

Jeg holder meget af at være på kursus - hvor jeg en hel dag eller weekend helt og holdent kan koncentrere mig om min hunds og mit samarbejde - og ikke mindst lære nyt.

Derfor var min glæde stor, da Chico og jeg blev inviteret til at deltage i et kursus, som Annette Stentsøe og Kim Lybech havde taget initiativ til at arrangere i Pinsen.

Lørdag den 19. maj mødtes 10 hundeejere med vores tilsammen 13 tollere i Nordjylland. Størstedelen var jyder, men et enkelt sjællandsk samt og to af klubbens norske medlemmer havde også sneget sig ind.

Det skulle vise sig, at der lå to særdeles hyggelige og lærerige dage foran os.

Annette og Kim havde overtalt en af "de tunge drenge" i DRK - Fin Holle-rup Mikkelsen - til at træne os. Og nej - Fin vejer ikke selv 100 kilo eller mere - men efter 40 år som dels konkurrencehundefører og dels instruktør, har han oparbejdet en kæmpe stor viden og erfa-

Kim havde arrangeret kurset sammen med Annette

Norske Anne fik som alle vi andre en masse gode råd af Fin

ring om, hvordan man kan træne retrievere. Og det var noget af den viden, han nu havde indvilget i at dele med os.

Fin har tidligere selv haft flatcoated retrievere, men nu udgøres hans egen lille flok af labradors. Alligevel har han stor forståelse for, hvordan vores tollere arbejder.

Nogle af Fins venner, Bianca og Mikael, havde yderst velvilligt

stillet deres skønne ejendom til rådighed for kurset. Den næsten fem hektar store ejendom har tidligere været dambrug, så det var et virkeligt spændende og varieret terræn, vores tollere skulle arbejde i.

Fokus på detaljen

Efter fælles morgenmad i vores værtspars hyggelige have gik det så løs.

Fin lægger stor vægt på lydighed og ro, så vi lagde stille og roligt ud med blandt andet lidt fælles lineføring/fri ved fod.

Det var glædeligt at konstatere, at samtlige hunde arbejdede både ustressede og koncentrerede.

Derefter blev vi delt i to hold, hvor den ene halvdel arbejdede, mens de andre hunde lå i bilerne og ventede på, at det blev deres tur.

Der var masser af naturligt lige linjer rundt om og imellem dambrugets nu tørrelagte bassiner. Perfekt til træning af dirigering både fremad og til siderne.

I modsætning til en del andre DRK-trænere er Fin en stor fan af at bruge placeboards (platforme) i træningen, hvilket vi også var flere deltagere, der i forvejen bruger som hjælpemiddel i vores træning. Personligt giver det både min hund Chico og mig selv en stor trykthed - når placeboardet bliver stillet frem, er Chico helt klar over, hvad han skal. Og det giver ham en masse ro og præcision i blandt andet afleveringerne. Det var helt frivilligt, om vi ville bruge boardene, men jeg hilste dem velkomne.

Fin lærte os blandt andet at have fokus på detaljen i vores træning. Og at det er på de små afstande, vi skal "nørde" - det kan ikke lade sig gøre, når hundene først er ude på 100 meter.

Da begge hold havde været på banen, var det blevet tid til frokost - det er utroligt, så hurtigt tiden går sådan en dag. Mens vi andre trænede, havde Bianca og Mikael tilberedt rådyrkølle med diverse tilbehør til os - hvilken service.

Plask!

Annette iførte sig uden tøven et par gummistøvler, der var 4-5 størrelser for store, da en dummy var forsvundet i bækken

w

Udfordrende bæk

Eftermiddagens program indbefattede vandarbejde. Nogle af de tidligere fiskebassiner var fyldt med vand, og igen indbød terrænet til spændende opgaver af forskellig sværhedsgrad.

Vi trænede enkeltmarkering, hvor dummyen landede henholdsvis på vand og efterfølgende på den modsatte bred. Og vi trænede dobbeltmarkering, hvor den ene dummy landede på vandet, mens den anden landede på en skrænt på den anden side af en rislende bæk.

Ikke mindst den sidstnævnte opgave, hvor hundene skulle ned ad den lille, stejle skrænt, gennem bækken og op ad en stejl skrænt på den modsatte side, var en stor udfordring for Chico. Han er vældig fascineret af vand, men han skal ofte lige tænke sig godt om, inden han kaster sig ud i det våde element, men han løste opgaven, og jeg ved ikke, om han eller jeg var mest stolt, da han kom tilbage og afleverede dummyen.

Det var første gang, han skulle forcere så dyb og udfordrende en bæk, men succesen betød, at han den efterfølgende dag lystigt hoppede op og ned af bækken i leg - hvilken succes og erfaring at få med hjem.

Søndag

I søndagens program blev hundene (efter den obligatoriske opvarmning med lidt lydighed) delt i tre grupper med tre forskellige poster. Fin stod for den ene post, Kim for den anden, mens vi skulle hjælpe hinanden på den tredje.

Fin byggede videre på de ting, vi havde lært dagen før, og Chico og jeg skulle begynde med dirigering. Igen kom det tidligere dambrug til sin ret, for nu kunne de tomme bassiner og den før-omtalte bæk bruges til at lære hundene at arbejde i forbindelse med terrænskift. Det var et lidt omfattende set up, men helt kort fortalt skulle hundene sendes til forskellige punkter på den samme linje, hvor de skulle ned i og derefter op af to adskilte bassiner og efterfølgende forcere bækken. Her var det virkelig med at holde tungen lige i munden, men bestemt en spændende udfordring, som hundene i øvrigt løste flot.

Vores næste opgave var endnu en variation af dirigering. Fin havde stillet forskellige punkter op med blandt andet markeringsstokke, så banen kunne bruges af hunde på alle træningsniveauer.

Netop dirigering er en stor udfordring for Chico (eller nok mere mig!), så jeg kan næsten ikke udtrykke min glæde over, at Fin også her gav mig redskaber, som jeg er overbevist om, er nyttige i min fortsatte træning. At det så også indbefattede en mindre "opsang" til mig, er absolut i orden. "Opsangen" var velfortjent, og den var en øjenåbner for mig. Og jeg ved, at den var positivt ment. Jeg ved nu, at udfordringen ligger i min ende af linen. Så endnu en succesoplevelse.

Den tredje succesoplevelse fik vi på formiddagens sidste post, som Kim stod for. Et frit søg, hvor seks af de i alt otte dummyer lå på den anden side af bækken.

"Mor her" var som sædvanlig lidt skeptisk, men hvad skete? Chico arbejdede endnu en gang som en drøm med stor entusiasme og forcerede bækken som den naturligeste ting i verden!

Efter frokost (igen tilberedt og serveret af vores fantastiske værtspar) var både hunde og førere ved at være godt stegte. Og jeg tror faktisk også, at ellers utrættelige Fin på det tidspunkt var ved at være en smule brugt.

Meeen - endnu en opgave ventede. En dobbeltmarkering, som blev kastet på linje (på land) i forhold til hundens startposition, og endnu en gang demonstrerede Fin, hvordan man kan udnytte kendte steder for hunden i sin træning. Både startsted og linje var nemlig det samme som dirigeringen gennem de to bassiner, som vi havde arbejdet på om formiddagen.

Giv hunden udfordringer

Med hundene i bilerne og førerne plantet i skyggen på Bianca og Mikael's terrasse med is og en svalende øl/sodavand, kunne Fin give os weekendens sidste råd med på vejen.

Han opfordrede os til, at vi skal tro på vores hunde. Og ikke mindst, at vi giver dem udfordringer, så opgaverne ikke er for nemme for dem.

Han opfordrede os også til at bibeholde den hyggelige stemning, han altid oplever sammen med tolerne.

Og selv om Fin er en rigtig nordjyde, som ikke strøer om sig med "unødige" ros, fornemmede jeg faktisk, at han var godt tilfreds med vores toleres arbejde.

Og det er jo ikke så ringe endda, som vi siger heroppe.

Det har på alle måder været en forrygende weekend. Jeg har fået rigtigt mange brugbare råd til min fremtidige træning.

Tusind tak til Fin og vores generøse værtspar, og også tak til Annette og Kim for jeres initiativ. Og naturligvis tak for hygge og gode snakke til alle kursisterne.

Og så synes jeg faktisk også, at jeg skylder en stor tak til vejrguderne, som begunstigede os med sol og varme begge dage, mens andre dele af Danmark blev ramt af voldsomme skybrud! Hvor heldig har man lov til at være?

Nose Work – brug næsen

Tekst: Lene Schulz

Fotos: Jesper Schulz

Jeg havde fra starten ønsket at træne min hund op til at kunne deltage på tollerjagtprøver, da dette ligger i hendes gener. Det skulle dog vise sig, at min træning fik et helt andet fokus, da ordet "konflikt" pludselig blev en del af træningen, sådan var det i en periode at træne med Ronja. Altså lige indtil midten af 2017, hvor jeg prøvede kræfter med en ny hundesport, nemlig Nose Work. Ronja har altid kunnet lide at bruge sin næse, og hun er stillet et par gange på schweissspor med glimrende resultater. Nose Work blev derfor helt naturligt det næste skridt.

Nose Work er i løbet af kort tid blevet meget populært i Danmark. Som meget andet har Nose Work sin oprindelse i USA, hvor ideen var at give internathunde en mere aktiv hverdag med mental stimulering. Langsomt udviklede det sig i både USA og resten af verden, og det kan give alle hunde en mental oplevelse.

Hundene lærer at søge efter dufte på blandt andet køretøjer.

Kort fortalt er Nose Work bygget op omkring søgning af tre dufte. I Danmark er disse dufte lavendel, eucalyptus og anis. Duftene er forskellige i Norden, da duftene i Sverige er eucalyptus, laurbærblad og lavendel og i Norge birk, anis og kryddernellike. Til DKKs prøver bruges æteriske olier, mens man til træning sagtens kan bruge hydrolater (biprodukt af olierne). Søgning efter dufte foregår i 4 forskellige miljøer:

- 1) Beholdersøg (papkasser, tasker osv.)
- 2) Indendørsøg (i rum)
- 3) Udendørsøg (alle steder udenfor)
- 4) Køretøjssøg (trailer, biler, lastbiler osv.)

Ronja og jeg startede for alvor med Nose Work ultimo juli 2017 efter at have prøvet lidt drive-in Nose Work træning i maj. I juni og august var vi så heldige at være figuranter på en Nose Work-instruktøruddannelse, som strakte sig over 2 weekender. Det gav mig for alvor blod på tanden, da jeg kunne se, hvilken glæde Ronja udstrålede, før, under og efter et søg. Jeg kunne nærmest ikke genkende min hund. Ørerne var opmærksomme, halen kørte hurtigt fra side til side, og hvis man nogen sinde har set sin toller glad, så ved man, hvilket smil, den kan lave. Sådan et smil og kropssprog har Ronja, når vi laver Nose Work. Det er noget helt andet end alle de konflikter, som vi havde før hen. Træning er for Ronja igen blevet sjovt, og ikke mindst sjovt sammen med MIG.

Opstart

Det kræver egentlig ikke så meget at starte med Nose Work. Indlæring af duft starter med søg efter godbidder i papkasser, plastkasser, æggebakker, skotøjsæsker. Alt kan bruges, bare det er nemt for hunden at komme til godbiddet. Der lægges en godbid i udvalgte kasser, som hunden skal søge efter. Når hunden har forstået opgaven, kan man selv (eller med hjælp) placere godbidder igen og igen, så hunden opmuntres til at fortsætte sit søg. Langsomt kan man gøre det sværere for hunden ved f.eks. at lukke kasserne, vende dem om eller stille to ovenpå hinanden. Når ens hund er blevet god til dette og har forstået princippet, kan man evt. gå videre med indlæring af søg efter lavendel, som er den første duft, hunden skal præsenteres for. Før man giver sig i kast med indlæring af duft, vil det være en god ide at finde træning af Nose Work i ens nærområde, så man selv får grundprincipperne på plads, men også får introduceret hunden på den korrekte måde. Det er ikke blot at finde duften, man skal også lære at læse sin hund, så man kan se, hvornår den har fundet duften, så belønning kan ske ved kilden (duften).

Modsat så mange andre hundeaktiviteter og træninger er der ved Nose Work kun én hund i gang ad gangen. Dette gør, at selv usikre, udadreagerende og hunde af den generelle betegnelse "problemhunde" kan være med. Det er altså en win-win aktivitet.

Ronja bestod ved sin første prøve

Ronja har siden slutningen af juli været på et ugentligt "næsearbejds hold", så både hun og jeg har fået grundprincipperne på plads, hvilket gør, at hun i dag kan finde lavendelduft uden tøven i alle 4 miljøer. Desuden har jeg meldt

Dummysshoppen

Træningsudstyr til jagt og markprøve hunde

I Dummysshoppen laver vi dagligt fine hvalpe pakker til nye hundeejere.

Skal vi også lave din næste hvalpe eller trænings pakke?

Kig forbi webshoppen og se de mange fine hvalpe og træningspakker.

Priser fra kr. 115,00. Alle pakker er naturligvis med mulighed for at få påtrykt navn på dummy.

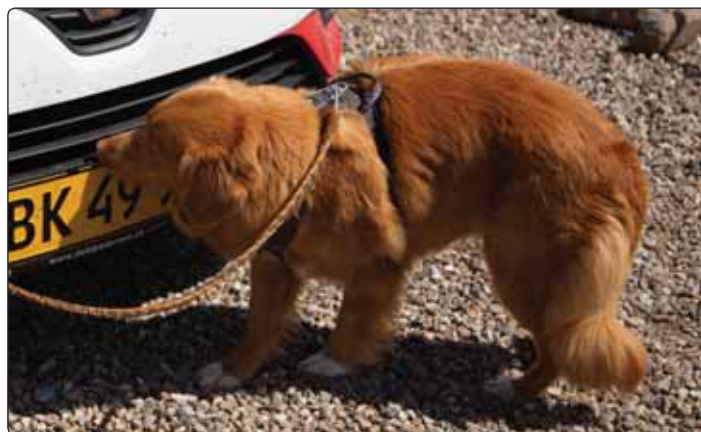

Dummysshoppen, Remmerslundvej 28, 8722 Hedensted. Tlf. 6611 1234. Mail: info@dummysshoppen.dk

os ind i foreningen "Nose Work Jylland", som mindst én gang om måneden afholder fællestæning i forskellige miljøer, bl.a. har vi trænet på skoler, blandt lastbiler, i en fårestald og på Skanderborg Festivalens materielgård. Her er der som sådan ingen undervisning, men både erfarne og de lidt mindre erfarne træner sammen, og man får gode råd, en velstimuleret hund og mulighed for at træne i miljøer, som er helt anderledes end det, man er vant til at træne i og omkring. Under første træning med foreningen lærte Ronja at finde eucalyptus, så nu kan hun finde to dufte.

I december meldte jeg Ronja og mig til vores første officielle Nose Work konkurrence bare for at se, hvor langt vi var. Der stillede 23 NW1 hunde til prøven. NW1 hund betyder en hund, der stiller op til en Nose Work 1 konkurrence, hvor hunden kun skal finde én duft, nemlig lavendel, men stadig i alle fire søg. Konkurrencen gik rigtig godt for vores vedkommende, Ronja gjorde sit arbejde flot, hvilket blev belønnet med en 5. plads ud af de 23 hunde. 8 hunde bestod NW1, og dermed altså også os.

Nose Work har givet både Ronja og mig en masse. Vi har haft kommunikationsudfordringer - det har vi ikke længere. Ronja har fået meget af sin selvsikkerhed og -tillid (og ligeledes tilliden til mig) tilbage og ikke mindst arbejdsglæden. Jeg har fuld tillid til, at hun ved, hvad hun skal. Hun stoler på, at jeg ikke blander mig i det, hun er bedst til, og jeg ikke ved noget om, nemlig at bruge næsen!

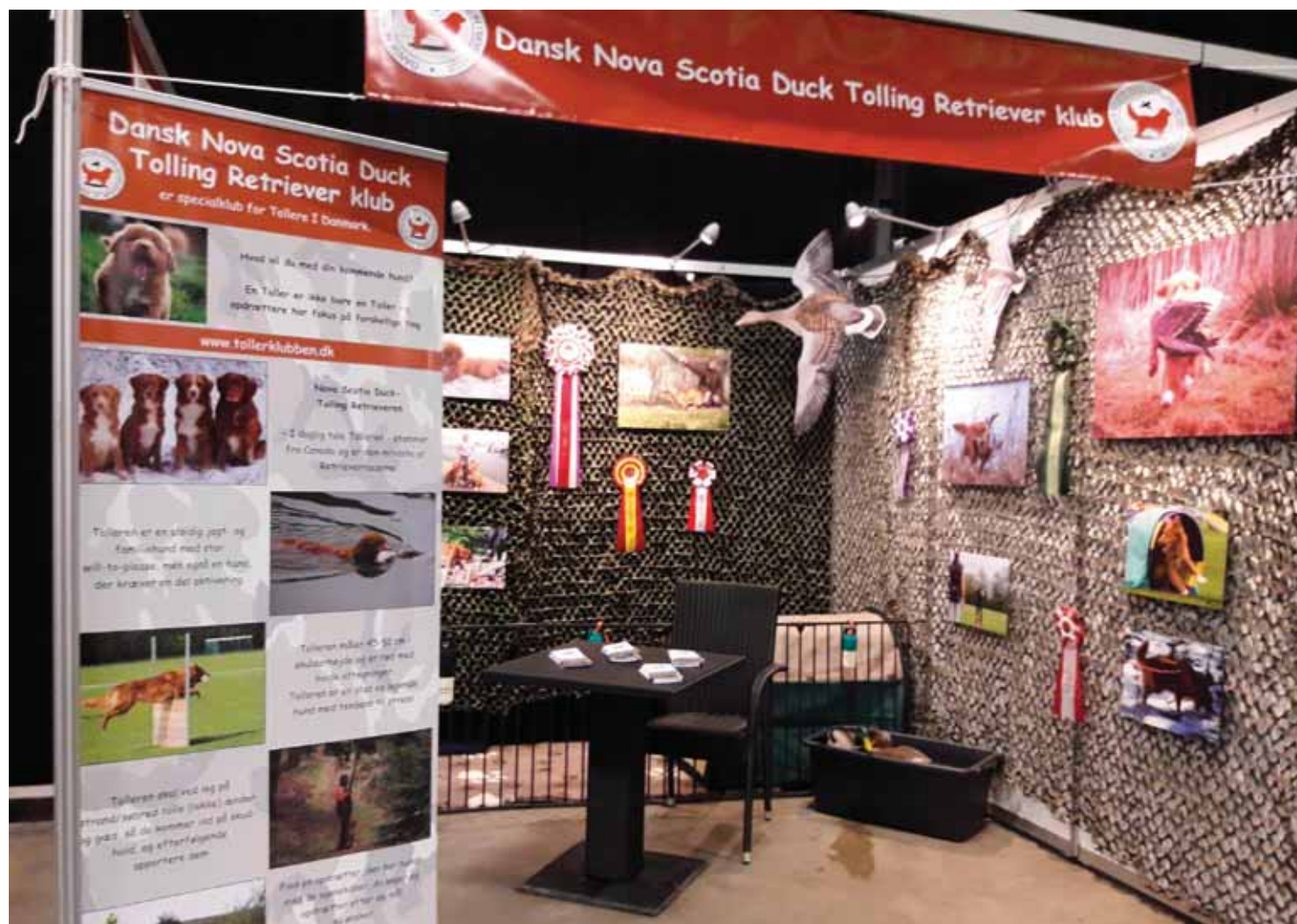

Som meget andet har Nose Work sin oprindelse i USA, hvor ideen var at give internathunde en mere aktiv hverdag med mental stimulering

Billederne til denne artikel er taget af Jesper i forbindelse med Hundedagene på Valdemar Slot 19. - 21. maj, hvor Ronja lavede lidt opvisning med Dansk Retriever Klub. Dette skulle dog vise sig at blive en større udfordring end som så, da Ronja blev lidt usikker pga. al den larm, mennesker, særlige dufte fra div. boder osv. Men næsen vandt.

Jagt & Outdoor Messe i Odense

Tekst: Annette Stentsøe Fotos: Annette Stentsøe, Kim Lybech

Midt i januar modtog Tollerklubben en invitation til at deltage i Jagt & Outdoor Messen 2018 i Odense. Mig bekendt har klubben aldrig tidligere modtaget en invitation til dette arrangement, og det var i bund og grund også et sammenfald af tilfældige omstændigheder, der gjorde, at det blev denne gang. Messen skulle løbe af stablen 23-25. marts, så der var ikke just oceaner af tid at betænke sig i eller prøve at gøre sig nogen tanker om, om vi kunne, så det blev et hurtigt: Ja, det prøver vi at kaste os ud i. Og har man sagt A må man jo også sige B.

Der blev gjort nogle hurtige tanker om, hvordan det kunne lade sig gøre, og hvem der skulle deltage. Og løsningen blev, at folkene primært blev hentet i og omkring Kreds Østjylland med supplerende af klubbens formand Marianne Kolind. Gruppen kom til at bestå af Inger Mulbjerg, Kim Lybech, Kristian Nielsen og undertegnede, Annette Stentsøe. Dels kender vi hinanden godt og har tidligere arbejdet sammen om forskellige ting, dels er der i gruppen en del erfaring omkring brugen af Tollereren på praktisk jagt. Og vi var enige om, at det måtte være det primære fokus, når det nu var en jagtmesse, vi skulle på.

Og hvad gør man så?? Ingen af os havde den store erfaring med deltagelse i messe, men heldigvis lykkedes det hurtigt at få stablet et møde på benene. Hvordan skulle vores stand se ud? Hvad ønskede vi egentlig at formidle om vores race? Var der i det hele taget nogen, der ville gide besøge vores stand? Kunne vi nå det hele? Kort sagt, hvad gør man, når man har sagt ja til en opgave, som man faktisk ikke helt ved, hvad indbefatter??

Ideer og tanker fik frit løb

Som tidligere skrevet var vi i tidsnød, inden vi overhovedet var kommet i gang, så allerede på vores første møde måtte vi have alle tanker på plads, så vi havde noget konkret at arbejde ud fra. Klubben lå ikke just inde med materiale til et sådant arrangement, så hvad skulle vi i det hele taget have fremstillet? Der blev lavet en lille model af vores stand, og det vi vidste om den var, at vi havde 3 x 3 m gulvplads og 3 faste vægge af 3 meter, vi skulle "pynte". Og så gav vi tankerne frit løb. Kastede ideer i luften, lod dem lande, vendte og drejede dem, og inden aftenen var omme, havde vi dekoreret vores model og stort set

lavet en drejebog for messen ned til mindst detalje. Det føltes godt, og lige pludselig så det ikke helt så uoverskueligt ud mere.

Men, men, men Som bekendt er der tit langt fra tanke til handling, og selv om opgaverne var fordelt, ja så er det ikke altid opgaverne finder indpas i ens hverdag, og før vi fik set os om, begyndte tiden igen at skride for os.

Vi havde på vores møde aftalt, at vi selvfølgelig skulle fokusere på Tollereren som jagthund, men vi ville også fokusere på, at Tollereren er en god og alsidig familiehund, som kan bruges til så meget andet. Noget som vi i hvert fald tænkte adskiller Tollereren fra en god del andre jagthunde. Der skulle findes billeder af Tollere i jagt- og prøvesituationer, men også af Tollereren som familiehund, agilityhund, lydighedshund, sporhund og redningshund. Og hvem har så lige det perfekte billede af hvilken situation? Og hvem kunne evt. hjælpe os? Og pludselig bliver det også svært, når der er for mange billeder at vælge imellem, for hvem husker lige, hvilken dag lige præcis "det" billede blev taget.

Ved fælles hjælp fik vi fundet frem til nogle – syntes vi – velegnede billeder til forstørrelse. Så skulle der laves folder, så folk kunne få noget med i hånden, når de gik fra vores stand. Der skulle skrives tekst til den og findes yderligere billeder til det, og der skulle laves plancher, banner og tøj, så folk kunne se, hvem der "hørte til" på standen.

Vi var tidspresset, og hvem kunne nu på rekordtid fremstille alt det, vi skulle bruge? Valget faldt hurtigt på Kim Havkrog (Havkrog Skilte i Tilst), som vi også havde et rigtig godt samarbejde med omkring Tollerdays 2017, og jeg må tage hatten af for, at Kim orker at blive ved med at samarbejde med os, for vi er ærlig talt ikke særlige gode til deadlines.

Et møde mere blev presset ind. Havde vi nu tænkt på det hele? Havde vi styr på det hele? Og var der nu virkelig nogen, der ville besøge vores stand? Tankerne var mange, og vi havde langt fra alle svarene. Det var bare at vente, og så måtte det briste eller bære.

Tiden nærmede sig hastigt, og dagen før messen kunne jeg kunne jeg endelig drage til Tilst og hente alle vores materialer. Nu ville der da komme lidt forløsning. Det var med en vis spænding, jeg begyndte at pakke ud, og jeg skal ærligt indrømme, at jeg blev glad for det, jeg så. Wauw det var blevet godt. Meget bedre end jeg havde turdet håbe på. Stor tak til Kim Havkrog, som endnu engang mere end opfyldte vores forventninger.

Tiden nærmede sig hastigt, og dagen før messen kunne jeg kunne jeg endelig drage til Tilst og hente alle vores materialer. Nu ville der da komme lidt forløsning. Det var med en vis spænding, jeg begyndte at pakke ud, og jeg skal ærligt indrømme, at jeg blev glad for det, jeg så. Wauw det var blevet godt. Meget bedre end jeg havde turdet håbe på. Stor tak til Kim Havkrog, som endnu engang mere end opfyldte vores forventninger.

Nye udfordringer

Så blev det fredag d. 23. marts, og vi skulle i gang. Vi havde nogle timer til at stille op i, inden messen åbnede, og eftersom vi jo heller ikke havde prøvet det før, var det igen med sommerfugle i

maven. Det første vi måtte konstatere var, at standen langt fra så ud som lovet. 3 sider var blevet til 2 og det var kun den ene, der var en fast væg, mens den anden var et stort, tungt gardin. Den belysning, vi havde bestilt, fungerede heller ikke, som den skulle, og jeg tror, vi alle lige sank to gange og tænkte hvad nu? Ærmerne blev smøget op, og så gik vi i gang. Der måtte omtænkes lidt, men ved fælles hjælp og tanke gik det hele meget lettere, end vi havde turdet håbe på, og vi endte med at være færdige i god tid før messeåbningen. Og det skal da ingen hemmelighed være, at vi var rigtig godt tilfredse med resultatet, da standen var klar. Jeg vil stadig gå så vidt som til at sige, at vi havde messens suverænt flotteste hundestand.

Velforberejede besøgende

Tiden indtil messen blev åbnet, gik med en hurtig hilsen på vores nabostande og en hurtig tur gennem de andre haller, og så var vi klar til åbningen. Jeg stod stadig med tanken: Er der virkelig nogen, der gider at besøge vores stand? Og den første time så det ikke rigtig ud til det, men så skal jeg da lige love for, der kom gang i tingene. Så meget mere end nogen af os overhovedet havde turdet håbe på. De næste timer hang vi vandret. Det væltede ind med folk, og vi delte brochurer og gamle Tollerblade ud i et tempo, så vi begyndte at tvivle på, om vi overhovedet havde materiale nok?

En times tid før messen lukkede, begyndte det at klinge af, og det var tid til at gøre status over dagen. Vi var alle overvældede. Ingen af os havde turdet håbe på så mange besøgende og da slet ikke på førstedagen, som vi regnede med, ville være den stille dag. Hvad vi også var meget enige om var, at vores set-up fungerede. Vi havde 4 hunde bagest i vores stand i løbegård og et par stykker i snor ude foran, og det fungerede rigtig godt. Folk blev i hvert fald fanget af det, og pludselig blev det spændende, hvor længe hundene ville holde?

Hvad der også var slående var, at rigtig mange af dem, der kom på vores stand, var velforberejede forstået sådan, at de havde sat sig ind i racen, vidste hvad den var lavet til og nu bare lige ville have uddybet nogle ting og røre ved hundene i virkeligheden. Interessen for Tollereren som praktisk jagthund var ganske overvældende, og der var mange spørgsmål til, hvordan de kan bruges på jagt, og hvad de egentlig kan. For mange stod valget mellem en Spaniel og en Toller, så ville Tollereren nu kunne nogenlunde det samme som en Spaniel? Skægt nok var der ikke mange, der spurgte til tolling. Tænker de fleste tror, det faktisk ikke virker, og ud over det er der nok ikke så mange, der forestiller sig at gå på jagt på den måde, men mange blev nu alligevel fascineret, når snakken blev drejet den vej.

Vi blev blæst omkuld

Lørdag morgen var vi klar igen og tænkte, vi havde nogenlunde styr på, hvad vi kunne forvente af besøgende. Igen må jeg sige at virkeligheden langt overgik vores forventninger. Vi blev i den grad blæst omkuld. Et par timer efter åbningen er jeg travlt optaget af at snakke med nogle mennesker. Jeg ser, at der står nogen i baggrunden og venter lidt utålmodigt og tænker, jeg fanger lige en af de andre. Kigger mig omkring og opdager, at vi alle 4 nærmest er belejret, og der ved os alle er kø. Wauw, det havde jeg altså ikke i min vildeste fantasi forestillet mig. Efter et par timer i det tempo begyndte vi for alvor at blive

bekymrede for, om vi havde materiale nok. Vores brochure suppleret med de gamle numre af Tollerbladet blev nærmest revet ud af hænderne på os. Dagen bød på en mere blandet skare af folk. Nogle lod sig bare lokke af vores dejlige hunde og udsigten til at få lov at klappe dem, men også denne dag var der mange, der havde forberedt sig hjemmefra og havde meget konkrete spørgsmål til racen – Ikke bare som jagthund, men også som aktiv familiehund. Det var virkelig en fornøjelse at opleve.

Standen blev også i flere omgange besøgt af tidligere og/eller nuværende Tollerejere, som jeg har mødt igennem mine 20 år i racen. Sjovt at møde folk igen og høre, hvor de er nu, hvilken hund de har, og hvordan det var gået med den hund, de havde første gang, jeg mødte dem. Det blev til mange hyggelige snakke, og gamle minder blev genopfrisket.

Lørdag klingede antallet af besøgende tidsmæssigt af lidt tidligere end dagen før, og det gjorde nu ikke noget, for både vi og vores hunde var ærlig talt ved at være lidt slidte. Mængden af materiale var svundet betydeligt, og det var svært at spå om vi havde nok til søndagen.

Dejligt gensyn efter 13 år

Søndag blev heldigvis noget mere fredelig, om end der også var travle perioder, og der blev også tid til, at vi selv kunne få set os omkring og besøge de andre stande og bruge tid på de opvisninger, der fandt sted i hallen. Vores egne hunde var også ved at være slidt op. Det er hårdt at blive klappet så meget.

Både lørdag og søndag fik vi naboskab af politiet og deres hunde. Altid en fornøjelse at se dem arbejde med deres hunde, og det blev til nogle spændende og hyggelige snakke, når der var lidt ro på vores stande.

For mig var der yderligere en "opvisning", der var rigtig interessant. Bobby Robertson fra Irland var inviteret til at fortælle og vise noget om jagthundetræning. Jeg havde selv fornøjelsen af en dag med Bobby i Tollerklubregi tilbage i 2005 og lovede egentlig at holde lidt kontakt med ham, men af forskellige årsager kiksede det. Har mange gange siden tænkt på at skippe en mail afsted, men har aldrig fået det gjort, og hvorfor skulle han også interessere sig for en tilfældig Tollerejer, han mødte for 13 år siden?

Ikke desto mindre blev jeg enig med mig selv om, at jeg måtte forbi og sige hej, om end ikke andet så for at få rettet op på min dårlige samvittighed. Tog en af mine hunde med – tænkte det nok kunne hjælpe lidt på hukommelsen – og indfandt mig på standen, hvor han sad. Egentlig havde jeg regnet med, der var lang kø os ham, men nej ikke en eneste var på standen. Hen og sige pænt goddag, husker du mig og en dag i Tollerklubregi for 10-15 år siden? Han lyste op i et stort smil. Jovist det gjorde han da, og så gik snakken lystigt.

Det var virkelig hyggeligt og en fornøjelse at få hilst på ham igen. Og det blev til en spændende og meget lang snak om Retrievere, træning og prøver. Kunne være virkelig interessant med et nyt kursus i Tollerklubregi med ham.

Nye invitationer

Sidst på eftermiddagen kunne man godt mærke, at messen var ved at være slut, og vi valgte at bruge tiden på at debriefe vores weekend, inden vi skulle til at pakke ned. Vi var enige om, at det var gået over al forventning. Ingen af os havde i vores vildeste fantasi turdet håbe på, at interessen for vores race ville være stor. Vi syntes selv, vores stand havde fungeret godt, og den manglende væg viste sig klart at være en fordel, idet det gav os mere plads til at stå at snakke på.

Vi oplevede over weekenden også at blive inviteret til andre messer og ingen tvivl om, at vi har vores berettigelse dér blandt de andre jagthunderacer. Og det er da klart vores håb, at klubben får mulighed for at deltage på lignende arrangementer i fremtiden, og der måske er andre, der har lyst til at deltage i arbejdet. Nu er materialerne fremstillet, så den del er meget lettere til næste gang, men tro mig efter 3 dage på messe er man lidt slidt i kanten både som menneske og som hund, selv om det bestemt også var en berigende oplevelse på mange måder.

Toller Jagtprøve

Tekst: Ea Holmquist Jakobsen

Fotos: Maria Charlotte Petersen, Kim Lybech

og WT i Auning

Lørdag den 26. maj, i høj sol, holdt Tollerklubben officielle Jagtprøver og Working Test i Auning på Djursland.

Prøvelægger Henrik Hansen havde lagt en god og spændende prøve for de 14 deltagende hunde, og dommer Christian Brix gav på sin sædvanlige venlige måde reelle bedømmelser.

Selv om kun få opnåede præmiering på denne varme dag, er det ikke ensbetydende med, at vores tollere ikke gjorde det godt. Der blev vist rigtig godt hundearbejde, men som bekendt er der mange ting, som kan gå galt, når vi arbejder med hunde og ikke robotter. Og det kræver en del at opnå præmiering.

Selv om vi alle naturligvis helst vil køre hjem med en præmiering på dommersedlen, er det vigtigste trods alt, at både hunde og førere har haft en god og hyggelig dag, og det havde vi. Christian Brix pointerede også, at han altid nyder at dømme i Tollerklubben - ikke mindst på grund af den gode og hyggelige stemning.

Mange tak til dommer, prøvelægger og hjælpere for, at I vil bruge jeres fritid, for at vi andre kan komme til prøve. Også tak til prøveleder Kim Lybech. Og til Annette Stentsøe, som endnu en gang havde tilberedt lækker frokost til os alle.

Dagens resultater blev:

Working test, begynderklasse:

Redmound's I B'lieve It's Canadian og Lene Skamriis, 0
Redmound's Outright Hunter's Dixie og Kristian Nielsen, 2. præmiering
Redmound's Now That's A Chico og Ea Holmquist, 0

Kvalifikationsprøve:

Redmound's Provide A Nice Surprise, Kirsten Kolbech, IB
Redmound's Mister Maroon, Kirsten Kolbech, IB

Jagtprøve, begynderklasse:

Redcoasthunter's Amazing Hokey og Maria Petersen, 1. præmiering og bedste hund
Redforesthunter Wallace og Anette Stentsøe, 0.
Working Sansa Vom Lech-Toller Nest og Per Rasmussen, 3. præmiering
Redmound's Perfect Spicy Choice og Annette Stentsøe, 2. præmiering

Jagtprøve, åben klasse:

Quite A Vixen vom Lech-Toller Nest og Lis Kudsk, 2. præmiering
Redmound's O It Must Be Destiny og Annette Stentsøe, 0
Wildmountain Tollers Clever Cookie og Helle L. Pedersen, 0
Redmound's Look There's Timber Jr. og Annette Stentsøe, 0

Jagtprøve, vinderklasse:

Redforesthunter Halifax og Maria Charlotte Petersen, 0

Som den eneste af de deltagende hunde opnåede Redcoasthunter's Amazing Hokey ført af Maria Charlotte Petersen den eftertragtede 1. præmiering

**En nybegynder på spor
- færten af noget godt**

For 6 år siden kom vores første toller til Dragør, og et venskab var grundlagt. Verdens bedste Toller's Delight Concerning Cosmos dagligt kaldet Otto var lille, fin og den mest kærlige hund, man kunne ønske sig. Og er det heldigvis stadig her 6 år senere. I efteråret 2017 fik jeg resten af familien overtalt til at indfri et brændende ønske om at øge familien med endnu en af de røde skønheder. Vi var så heldige at få en hvalp fra Vejle igen, og i 2018 kom Toller's Delights Toto Unplugged til Dragør. En toller på 6 år og en hvalp på 5 mdr. i dag har overbevist mig om, at jeg gør klogt i at "aflaste" min voksne hund lidt. Jeg har altid trænet almindelig lydighed med Otto, men efter at have læst om sportræning, fangede det min opmærksomhed.

For mig har sportræning altid været noget med jagttegn og hunde, der var så "afrettede", at de nærmest ikke turde tænke selv. Jeg håber ikke, at jeg støder nogen her, men har desværre mødt jægere, som nærmest så en dyd i at deres hunde altid gik klistret op ad venstre hofte, ikke hilste på artsfæller eller bare fik lov til at lege med andre hunde. Herhjemme har vi en lidt mere "løs" tilgang til lydighed og hverdagen med vores hunde, så jeg har derfor tænkt, at sportræning ikke var noget for os, men jeg blev klogere.

Set i lyset af at:

Tolleren er fantastisk til spor,
Ønsket om at skabe et unikt bånd mellem min hund og mig,
Vi tager ofte i skoven med vores hunde og kører gerne langt,
Det er fantastisk motion for både hundehjerner, hundekroppe
OG menneskekroppe,
Man møder andre, der elsker de røde hunde lige så højt som vi,
gik jeg i gang med at undersøge sagen nærmere.

Heldigvis er jeg så heldig, at to af Totos søskende, samt hans opdrætter også træner spor. Så afsted til Jylland det gik. Med artiklen fra Tollerbladet om Sporets ABC, en lille rød hund på 5 mdr., og en hel del fantastiske godbidder i bilen kørte vi til Horsens.

En københavner på tur

Jeg elsker naturen og nyder at tilbringe mange timer med at aktivere mine hunde med "søgelege", træning og gåture i forskelligt terræn, men jeg har aldrig haft en blodig klov i hænderne, dyreblood i flasker og en sporline mellem hænderne..., så lille fantastiske Toto og hans menneskemor fik én på oplevelsen. Heldigvis er Toto via sine instinkter totalt klar til opgaven, og trods sin ringe alder meget mere rutineret end sin fører.

Mandag ankom vi til Horsens og efter en del hengiven leg og mange kærlige puf med kuldsøster, tog vi i skoven. Med liner, super godbidder, klove, en line med en klov til at trække sporet op med, klemmer med bånd til markering - nok mest til den urutinerede hundefører så hun ikke for vild... -, flasker med blod, færtsko, og 2 ivrige, nysgerrige små rød næser.

Heldigvis kunne hundene være sammen i bilen, og hvilken fest de havde. Så ventetiden var bare bonus. For de to tobenede tjenerne skulle jo lige ud og lægge sporet. Eftersom en lille hvalp jo ikke kan gå så lange spor, gik det forholdsvis hurtigt. Toto havde sin debut og hvilken debut. Jeg har ikke noget sammenlignings-

grundlag og er nok lidt farvet, men han gik ivrigt sporet og fandt kloven for enden. Godt nok med små afstikkere, men han søgte tilbage og genoptog sporet igen. "Fundet". Lille fine Toto voksede nærmest et par størrelser af stolthed og bar kloven tilbage til bilen. Lidt hjulpet af Doris og mig, da han syntes, at den skulle da lige tygges lidt. Dernæst kom turen til søster Smiley, og selvom jeg gik bagved, var det fantastisk lærerigt. En fantastisk oplevelse for min lille hund og mig.

Ventetid er fin, når man kan puffe med søster Smiley

Trætte og med hovedet fyldt med indtryk og informationer, kunne vi om aftenen indlogere os på den lokale kro, for at få hvilet ud til endnu en gang spor om tirsdagen. Meget trætte, glade og en kæmpe oplevelse rigere.

Tirsdag

Godmorgen til Silkeborg, regnvejr og 5 dejlige hunde. Med vores fantastiske instruktør Nina Orvokki Helander-Isaksen med Felix og søster Saga, Doris Jensen med søster Smiley, opdrætter Gea Bos med mor Esteri og ikke mindste Toto, tog vi i skoven igen. Denne gang en større skov, så nu skulle københavneren for alvor på skovtur.

Undertegnede med Toto, Nina med Saga og Doris med mor Esteri og Smiley. Alle fra Kennel Tollers Delight

Der er i bund og grund ikke noget svært i sportstræning, tænker jeg. Forstået på den måde, at hvis man gider sætte sig lidt ind i, hvordan de vilde dyr agerer i naturen, hvordan vores hunde bevæger sig og markerer, og hvordan man bedst muligt kan støtte sin hund, så er det ikke svært. I denne forbindelse skal det dog lige siges, at min hjerne var ved at brænde sammen efter et par timer i selskab med Nina på grund af informationsoverload. Jeg har en ide om, at det mere er os, der skal lære, fremfor hundene. De kan det bare, hvis de fatter interessen for det. Det kan være, de skal støttes og guides, men instinkterne er der bare.

Den ret uerfarne fører (læs: undertegnede) lærte om; hvordan man lægger et spor, markering af sporet med klove, blod, fært-sko, klemmer, wiedergang, hvor langt sporet bør være, hvorledes linen holdes, hvordan man støtter sin hund og ikke mindst... at holde sin mund, så hunden kan arbejde. Sidstnævnte gav lidt udfordringer, da Toto og jeg "taler" meget sammen i forbindelse med lydighedstræning. I dag i skrivende stund er der en del, jeg ikke kan huske, men er sikker på, at en stor del hænger ved.

Lille ivrige Toto klarede det fint. Et lidt længere spor end dagen tidligere, men stadig et baby-begynderspor, bare så han lige fik lidt selvillid, og ikke mindst så jeg kunne se, om min lille hund fattede interesse for sporarbejdet. Det var vigtigt for mig, at det fangede ham, og ellers måtte vi kaste os over Nose Work, lydighedsrally eller andre aktiviteter.

Toto fik 2 spor á 100 m. 2 fine små baby-spor, det ene bare ligeud og det andet med en blød bue for at udfordre ham lidt. Men interessen var der. Snuden i jorden, halen højt løftet og retning derudad. Da han fandt kloven for enden af først det ene og dernæst det andet spor, var der ikke et øje tørt hos hans ejer (øhhh undertegnede). Den uforbeholdne glæde og iver, han gav udtryk for, var så dejligt et syn, at jeg gerne trækker blodspor, klove, ifører mig fært-sko, og markerer med tøj-klemmer i diverse skove rundt omkring i Danmark. Efter Totos spor gik turen over stok og sten med Ninas super-rutinerede Felix. God motion måtte jeg bare erkende. Jeg er i

Der vanker naturligvis en lækker belønning for enden af sporet

Glæden var stor hos os begge

ret god form, men eftersom vi kun er udstyret med 2 ben og set i lyset af, at en rutineret sporhund har travlt og går et længere spor, fik jeg så afgjort varmen. Det var fantastisk lærerigt, og en fornøjelse at se kontakten mellem Felix og Nina. Det bånd, der knyttes, er så specielt, at det er en fornøjelse at se på. Glæden, iveren, koncentrationen og kommunikationen mellem hund og fører er helt unik og en stærk motivation for en uerfaren som mig. Her så vi, hvad det kan blive til med målrettet træning, og ud fra det kan vi så vælge det niveau, vi vil træne på.

Glæden i Totos øjne

Efter 2 begivenhedsrige dage i Jylland gik turen tilbage over Fyn og Sjælland. Et styk træ lille hund, og et styk menneske med hjernen fyldt op.

En kæmpe oplevelse for lille Toto og hans ydmyge tjener. Konklusionen for mig var, at sportstræning faktisk også er for helt almindelige mennesker uden jagt-tegn, og med en "almindelig" tilgang til lydighed. Helt almindelige mennesker, som ikke har nogen ambitioner om at arbejde hen i mod en decideret jagthund, men som bare nyder samværet på dyrenes præmisser.

Tollers Delights Toto Unplugged. 5 mdr. og på første spor

Jeg har i den grad fået fært af noget godt og skal i gang med at lave mine egne små spor. Uden nogen intentioner om, at det skal være perfekt, langt eller krævende. Ikke ud fra ønske om at opnå præmieringer eller deltage i prøver, MEN med et ønske om at se den glæde i hans øjne igen. Glæden ved at se ham finde en blodig klov for enden af et blodspor. Drevet af kærligheden til min lille røde smukke hund.

Tak til Doris Jensen, Nina Orvokki Helander-Isaksen og Gea Bos for 2 uforglemmelige dage.

Tekst: Henriette Tietze

Fotos: Nina Orvokki Helander-Isaksen, Henriette Tietze

Opråb fra Redaktøren

Kære medlemmer og indsendere af artikler samt billeder.

Mange af de billeder, som redaktionen modtager, er af dårlig teknisk kvalitet. Det er helt sikkert ikke bevidst fra indsenderne, blot et faktum.

Vores redaktør bruger lige så megen tid på at "jagte" billeder i den korrekte kvalitet, som hun bruger på at lave bladet – det er absolut ikke meningen.

Vi vil med denne lille artikel gerne forklare lidt om, hvorfor billederne ikke kan bruges, når de sendes direkte fra mobilen.

De fleste af os tager billeder med vores mobiltelefon i dag. Og det er også i orden! De tager nogle fantastiske billeder i superflot opløsning. Men det går desværre ofte galt, når vi derefter sender dem til redaktørens mail.

Når du videresender et billede fra din mobiltelefon til bladet, og du bruger standard opsætning på din telefon, er det kun et billede i meget lavere opløsning, der bliver sendt. Den teknik, der komprimerer billederne, gør, at kvaliteten forringes i en sådan grad, at billederne ikke kan bruges.

Derfor vil vi gerne opfordre jer til at gøre følgende med jeres billeder til bladet:

- Download/overfør billederne fra jeres telefon til PC'en i fuld størrelse.
- Send disse billeder til bladet i en mail som vedhæftet jpg fil.
- Når I sender flere, meget store billedfiler til redaktøren, anbefaler vi, at I bruger følgende gratis tjeneste: <https://wetransfer.com/> Her kan du sende uanede mængder af dat fra dig selv til en vilkårlig person – uden at det koster dig noget.
- ZIP billederne – dette giver ikke de helt store komprimeringer mere, da de nyeste JPEG formater allerede er meget komprimerede.
- Som sidste udvej: Skriv dem til en CD og send dem til redaktøren – gammeldags, men det virker!
- Er du stadig i tvivl, så kontakt redaktøren.
- Vær venligst opmærksomme på, at billeder fra nettet, for eksempel Facebook, ikke kan bruges.

Venlig hilsen

Marianne Kolind

Formand og Ansvarshavende redaktør

Kredsene

1 Nordjylland - 2 Midtvestjylland - 3 Østjylland - 4 Syddanmark og Sønderjylland - 5 Fyn - 6 Sjælland

Kreds Nordjylland

Der er desværre ikke p.t. oplysninger om kontaktperson

Sommeren er kommet til det nordjyske med sol og varme, og træningen i kredsen bliver afviklet efter den fastsatte plan. Træningen strækker sig fra socialisering til rally, jagt, spor og lydighed. **Desværre er fremmødet ikke det største. 5 – 7 hundeførere deltager i træningen pr. gang.**

Træningen foregår normalt i Hjørring eller nærmeste omegn, men sidste træningsaften, inden dette indlæg blev skrevet, var flyttet til Nr. Tranders i Aalborg, hvor kredsens mangeårige medlemmer Esben Pedersen og Hanne Nielsen residerer. Esben havde lavet en lille gåtur samt noget socialisering. Aftenens træning foregik sammen med 3 aussier. Et par tidligere tollerejere havde fået mod på at prøve en ny race, men ville fortsat gerne træne sammen med tollerne, så vi blev en lille blandet flok, der prøvede kræfter med Esbens forhindringer. For nogle hunde var det "a piece of cake", medens andre lige skulle øve sig lidt. (se Dogwalk fra træningen andetsteds i bladet).

Vi har en tollertæve i flokken, der har fået hvalpe, og disse hvalpe er flinke til at dukke op, når vi træner eller har konkurrencer, og så er der socialisering af både hvalpe og også de gamle hunde, der skal hen til kravlegården, hvor hvalpene opholder sig. Træningen resten af sommerperioden kommer til at foregå efter samme mønster, dog med en lille afvigelse. En onsdag i juli bliver træningen henlagt til Løkken, hvor vi har fået lavet en aftale med en restaurant, hvor vi må komme ind og spise og samtidig have vores hunde med på restauranten. Vi har prøvet det før hos et par restauranter i Hjørring. Hundene opfører sig eksemplarisk til værternes store lettelse, og til de øvrige gæsters store fornøjelse. Specielt, hvis der er børn, der er ude at spise sammen med deres forældre.

Kreds Midt/Vest Jylland

Der er desværre ikke p.t. en aktiv kreds i Midt/Vest Jylland i Tollerklubbens regi.

Klubbens bestyrelse vil meget gerne stå til rådighed og hjælpe i gang, hvis I har mod på at starte en kreds op. I første omgang kunne det måske bare være "i det små", hvor I mødes og hygger jer sammen med jeres tollere, og så kan I jo se, hvordan tingene udvikler sig hen ad vejen? Så kontakt endelig bestyrelsen, hvis I har mod på at kaste jer over opgaven.

Kreds Østjylland

Kontaktperson: Inger Sloth Mulbjerg, mobil nr.2360 3349, mail: inger@tollerklubben.dk

Kreds Østjylland søger nye medlemmer til kredsbestyrelsen. Lige nu er vi 2 (Jesper Schulz og Inger Mulbjerg), og vi vil gerne finde 2-3 mere.

Hvad er opgaverne så: Være med til at finde på aktiviteter, tage imod nye medlemmer, skrive lidt til bladet. Lige nu er kredsen en af de mest aktive, men vi mangler folk i bestyrelsen, og vi vil rigtig gerne se nogle nye med ideer, som vi ikke selv har tænkt på. Vi vil gerne have plads til alle tollerejere, men vi skal "hjælpes" med at finde på nyt. Men skriv til os eller kontakt os på anden måde, så vil vi gerne fortælle mere. Inger er primær kontaktperson og kan fanges på: mulbjerg@nrndn.dk

Kreds Sønderjylland

Kontaktperson: Anna-Mette Farcinsen, mobil nr. 2568 4887, mail: A.Farcinsen@gmail.com

I det syd- og sønderjyske mødes vi en gang om måneden. Nedenfor følger datoerne for de kommende arrangementer. Nærmere information om tid og sted følger på aktivitetskalenderen på hjemmesiden.

Søndag den 19. august 2018

Lørdag den 22. september 2018

Søndag den 21. oktober 2018

Lørdag den 17. november 2018

Husk, at du altid er mere end velkommen til at komme med ønsker og forslag til aktiviteter.

Du kan holde dig orienteret om vores arrangementer ved at give Anna-Mette besked om, at du gerne vil på maillisten til kredsens nyhedsbreve eller ved at holde øje med aktivitetskalenderen på www.tollerklubben.dk.

Kredsene

1 Nordjylland - 2 Midtvestjylland - 3 Østjylland - 5 Syddjylland og Sønderjylland - 6 Fyn - 7 Sjælland

Kreds Fyn

Der er desværre ikke p.t. en aktiv kreds på Fyn i Tollerklubbens regi.

Klubbens bestyrelse vil meget gerne stå til rådighed og hjælpe i gang, hvis I har mod på at starte en kreds op.

I første omgang kunne det måske bare være "i det små", hvor I mødes og hygger jer sammen med jeres tollere, og så kan I jo se, hvordan tingene udvikler sig hen ad vejen?

Så kontakt endelig bestyrelsen, hvis I har mod på at kaste jer over opgaven.

Det er dog meget glædeligt, at der allerede nu er tollerejere, som har taget initiativ til at oprette en Facebookgruppe for tollere på Fyn - dog uden for Tollerklubbens regi. Gruppen hedder Tollergruppen Fyn

Kreds Sjælland

Kontaktperson: Brian Esbensen, mail: bkesbensen@gmail.com

Her går jeg tur med min hund.

Ingen har budt ind med ture til dette kvartal. Selv hvis det lykkes Mette at få tollere igen, vil traditionen stadig afhænge af, at andre byder ind i rimeligt omfang. Vi planlægger i god tid i forvejen, så hvis I har lyst til at stå for en tur fra et mødested, der allerede er planlagt, så kontakt os, men variation er jo også en god ting, så har I et yndlingssted, så foreslå det!

Det er en hyggelig tradition, hvor vi går tur den 2. søndag i hver måned kl. 14.30.

Turene foregår i den nordøstlige del af Sjælland og er ture fortrinsvis til skov og strand, hvor vi kan have vores hunde løse. Turene arrangeres af tollerejere (eller venner), som præsenterer en tur og et sted for de tollere og venner, der møder op. Klubben er ikke ansvarlig for turene, men er behjælpelig med annoncering i bladet og på hjemmesiden.

Har du et sted, du vil præsentere (være guide for), kan du kontakte Birgitte Skautrup (mob: 20 83 35 77 mail: birgitte.skautrup@gmail.com), som vil koordinere sammen med Mette Risum. Mette benytter sig af Facebook til både kontakt og arrangementsannoncering.

Søndag 8. juli 2018 14.30 - Hareskoven- Rostadion

Mødested: Den store runde p-plads med indkørsel fra Skovbrynet.

Bademulighed i søvand og en ganske stor hundeskov

Guide på turen: Mette Risum telefon: 39 65 44 97/mobil: 61 86 61 34.

Søndag 12. august 2018 14.30 - Ermelunden

Mødested: Klampenborgvej, det nordvestlige hjørne af Hjortedammen.

Yndlingskoven og den, der startede traditionen, mudder, søvand og måske heste.

Guide på turen: Mette Risum telefon: 39 65 44 97/mobil: 61 86 61 34.

Søndag 9. september 2018 14.30 - Mølleåen, Sorgenfri slotspark

Mødested: Hjørnet af Kongevejen og Lottenborgvej overfor slottet.

Skov, å og park, hvor man kan snige lidt lydighedsøvelser ind.

Guide på turen: Mette Risum telefon: 39 65 44 97/mobil: 61 86 61 34.

Søndag 14. oktober 2018 14.30 - Charlottenlund Slotspark og Skov

Mødested: Lysningen mellem Strandvejen og det gamle akvarium.

Så er tiden kommet, hvor det igen er tilladt at være fri på stranden. Det udnyttes i slutningen af turen.

Guide på turen: Mette Risum telefon: 39 65 44 97/mobil: 61 86 61 34.

Schweisstræning

Kredsen arrangerer sportræning én gang om måneden.

Der er planlagt træning følgende datoer:

21/7 - 25/8 - 22/9 - 13/10 - 3/11 - 24/11

Træningsdatoer samt info kan ses på FB-gruppen "Toller Spor Øst 2013", hvor man beder om at blive medlem.

TollerTavlen

Prislisten

Kontingenter og gebyrer pr. 1. januar 2018

Ordinært medlemskab	kr. 400,00
Ordinært medlemskab uden blad	kr. 300,00
Husstandsmedlem (uden blad)	kr. 200,00
Udenlandske medlemmer	kr. 500,00
Udenlandske medlemmer (uden blad)	kr. 400,00
Opdrætters indmeldelse af hvalpekøbere	kr. 0,00
Indmeldelse af ordinære medlemmer efter 1.7.	kr. 200,00

Ved indmelding og betaling af fuldt kontingent efter 1. oktober gælder medlemskabet tillige for efterfølgende kalenderår.

Jagtprøver	
Begynder- og åben klasse	kr. 325,00
Vinderklassen	kr. 350,00
Workingtest – alle klasser	kr. 300,00

Ved tilmelding af hund nr. 2 ydes kr. 40,00 i rabat for hunden. Ved tilmelding af hund nr. 3 og efterfølgende hunde ydes der yderligere kr. 40,00 i rabat.

Kvalifikationsprøve	kr. 250,00
Schweissprøve 400m/3 timer	kr. 450,00
Schweissprøve 400m/20 timer	kr. 500,00
Schweissprøve 1.000 m/20 timer	kr. 850,00
Schweissprøve 1.000 m/40 timer	kr. 850,00
Vildtsportsprøve 1.000 m/20 timer	kr. 620,00

Udstillingsgebyrer i 2018

	Web-tilmelding	Manuel tilmelding
1. hund	kr. 385,00	kr. 420,00
2. hund	kr. 315,00	kr. 360,00
3. hund	kr. 265,00	kr. 315,00
Baby & Hvalpeklasse	kr. 265,00	kr. 290,00

Lydighedsprøver i 2018

1. hund	kr. 385,00
2. hund	kr. 315,00
3. hund	kr. 265,00

Alle priser er angivet med forbehold for trykfejl.

Bankkonto: Reg. nr. 7046 konto 0128849

IBAN-nummer DK3670460000128849

BIC-adresse (SWIFT-adresse): SYBKDK2235

Klubbens udvalg

LP udvalget:

Michella Whitt
Susanne Knudsen
Best. rep.: Grete Munch
lpu@tollerklubben.dk

Jagtudvalget:

Lis Kudsk
Grete Munch
Best. rep.: Marianne Kolind
Hanne Sølvkjær (Konsulent)
Ju@tollerklubben.dk

Udstillingsudvalget:

Formand: Lars Møller
Best. rep: Lars Møller
Uu@tollerklubben.dk

Sporudvalget:

Formand: Inger Sloth Mulbjerg
Medlemmer:
Lotte Torp
Anna-Mette Farcinsen
Best. rep.: Annette Schwartz Hansen
Spor@tollerklubben.dk

Hvalpeanviser:

Gea Bos
Hvalpe@tollerklubben.dk

Omplacering og adfærd:

Kim Lybech
Kim@tollerklubben.dk

Sundhedsudvalget:

Inger Sloth Mulbjerg
Annette Stentsøe
Best. rep.: Anette Hadenfeldt
Sund@tollerklubben.dk

Klubbens Redaktører

Web-redaktør

Lars Møller
web@tollerklubben.dk

Tollerbladets redaktør

Ea Holmquist Jakobsen
blad@tollerklubben.dk

TollerTavlen

Annoncepriser

Priser for annoncer i Tollerbladet gældende fra 1. 1. 2018:

Priser angives for samlet betaling for annoncering i Tollerbladets årlige udgivelser.

Betaling og annoncering i enkeltnumre af Tollerbladet er angivet i parentes.

Annoncer på Bagsiden

– kun helside: 8.000 kr. (2.500 kr.)

Annoncer på For- og Bagsidens indersider

– kun helsider: 5.000 kr. (1.500 kr.)

Øvrige annoncer inde i bladet:

Helsider: 3.000 kr. (1.000 kr.)

Halvsider: 1.500 kr. (ikke mulig)

Kvartsider: 750 kr. (ikke mulig)

Kalender for 2018

25. + 26.8	Dobbelt jagtprøve Karup/Skive
12.08	Sporprøve, Danstrup Hegn, Nordsjælland
15.09	Sporprøve, Rønhøj (Lige nord for Aars, hvor der er udstilling dagen efter)
16.09	Aars Messecenter – sponsorudstilling
29.09	Jagtprøve. Krogenberg Hegn, Sjælland
30.09	Tolling kursus (Følg Facebook/klubbens hjemmeside for opfølgning på kurset)
14.10	Sporprøve, Frederikshåb Plantage (Billund)
24.11	Juleudstilling - Vestsjælland

Ovennævnte arrangementer og datoer med forbehold for evt. ændringer.

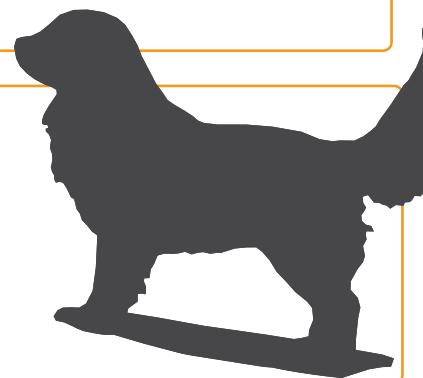
Følg klubbens Facebook- og hjemmeside.

Opdrætter Husk!

At melde dine hvalpe ind i klubben. Det er gratis at melde dem ind det første år.

Hvis du melder dem ind i efter 1. oktober, gælder medlemskabet også for det følgende år.

Mvh Bestyrelsen

Bestyrelsen

Formand

Marianne Kolind
Tyttebærvej 13
9560 Hadsund
2063 0829

marianne@tollerklubben.dk

Næstformand

Lars Møller
Fløjstrupvej 34
7100 Vejle
7567 4444 / 3035 3479

lars@tollerklubben.dk

Sekretær

Annette Schwartz Hansen
Mosede Engvej 7
2670 Greve
TLF. 24489690

ash@tollerklubben.dk

Kasserer

Johnny Selvig
Hjortevænget 43
3450 Allerød
4030 4556

johnny@tollerklubben.dk

Medlem

Anette Hadenfeldt,
Brostykkevej 45
2650 Hvidovre
Mobil 20234575

ah@tollerklubben.dk

Tollere på toppen

Redcoasthunter's Amazing Hokey

Startede året med at blive BIM til Tollerklubbens udstilling i Vonge i februar.

Den 15. April fik hun en 1. Præmiering i Begynderklasse til Retrieverklubbens Markprøve B og kvalificerede sig dermed til DRK åbenklasse. 27. April bestod hun kvalifikationsprøve som bedste hund ved

Tollerklubbens jagtprøve i Sorø og kvalificerede sig til begynderklasse. Den 26. Maj fik Hokey en 1. Præmiering til Tollerklubbens jagtprøve i Auning.

Det var sidste prøve for Hokey i foråret inden en velfortjent sommerferie.

Efter ferien vil vi jage den sidste 1. Præmiering, så vi slutter året med også at være kvalificeret til åben klasse i Tollerklubben.

Og mon ikke der bliver tid til lidt udstilling også.

Ejer og opdrætter: Maria Charlotte Petersen

Goosehunter's A Way Of Life

DRK Nordjylland Skue i Astrup

BIR og 4. bedste retriever.

DKK udstilling i Århus

Exc. JK Plac.1 CK 3. BTK R.CERT Jun.CERT

Ejer og opdrætter: Kim Lybech

Pin^{Up} Tolleren

To søstre i anemonerne

Aya (Mariendals red Nose canadian Aya) og Fenja (Mariendals red Nose Ayki Bitti).

Billedet har jeg (Susanne Knudsen) taget, da vi var til sporprøver ved Tollerdays.

Aya og Fenja er ejet af Grete Munch og Susanne Knudsen

Hej Tollerfolk

Tekst og fotos: Mona Stavnskær Doucette

Jeg er den heldige ejer af to tollere, Freja og Ronja. Den ene tæve er 5 år, og den anden tæve er 1 1/2 år.

Jeg har sammen med min datter gået til henholdsvis lydighedstræning i DKK og træning i Tollerklubben i

Hjørring, som indebærer forskellige træningsformer såsom fx jagt, spor, lydighed og socialisering.

Den ældste af mine tæver har en sygdom, som hun det meste af sit liv har været medicineret for, mens den anden intet fejler.

Som ejer af en toller holder jeg meget af, at hunden har et behov for at være aktiv, for så kræver det også en aktiv ejer. For mig er aktiviteten ikke det vigtigste, blot at vi laver noget varieret, og sørger for at holde dem stimuleret i hverdagen.

Det er udfordrende at træne og stimulere dem, og i en travl hverdag med stor familie og meget arbejde kan det nogle gange være en udfordring.

Jeg har ligeledes det sidste halve år været så uheldig at brække min fod og derefter få en diskusprolaps i nakken, hvilket har gjort, at jeg ikke har kunnet træne mine hunde og/eller gå tur med dem i det omfang, jeg har ønsket, og de har haft brug for. Min familie har derfor skullet tage sig meget af dem.

Da jeg var tøjret til sofaen pga. gips, lå mine hunde troligt ved min side, rolige og afslappede. Det var straks værre, da jeg begyndte at kunne bevæge mig rundt igen. Så havde de sværere ved at forstå, at der ikke skulle ske noget.

Derfor har vi valgt at prioritere de nordjyske strande som udgangspunkt for det aktive liv, en toller har brug for.

Der er blevet gået lange ture, kastet dummies ud, badet osv. Samtidig med at jeg har kunnet genoptræne både ben og nakke.

Dette er blot en historie om, hvordan livet som ejer af en toller også kan se ud.

SONJA'S HUNDEUDSTYR

SKYGGENET TIL HUNDEBILEN

REFLEKTERER OP TIL 80% AF UV-STRÅLERNE
Netkonstruktionen gør at luften trænger igennem dugen hvilket giver ventilation til din hund.

2x2 meter.
3x3 meter.
4x4 meter.

www.sonjashundeudstyr.dk

Har du noget på hjerte?

Vi hundefolk kan med stor entusiasme fortælle historier om vores fantastiske tollere i timevis.

Så hvorfor ikke dele dine gode, rørende, sjove, pudsige og måske endda lærerige oplevelser her i "Tollerbladet"? Gerne krydret med dejlige billeder.

"Neej," tænker du måske beskedent. "Jeg er ikke så god til at formulere mig på skrift." Men PYT med det! Skriv løs, og så skal vi nok hjælpe med evt. at rette formuleringen til.

Du er naturligvis også velkommen til at skrive til os, hvis du har andet på hjerte - blot det handler om tollere.

Ordet er frit - "Tollerbladet" er medlemmernes blad.

Vores adresse er blad@tollerklubben.dk

Vi ser frem til at høre fra dig.

Venlig hilsen
Redaktøren

DOGwalk Tollnord

Stemningsbilleder fra Tollnords træning i Nr. Tranders i Aalborg

